pti ſunt ſicut fragile vas alliſum pe
tre. Trāſlatio romana hʒ. abſorpti ſt̄
iuxta petrā iudices eoꝝ. Aug. Quid
ē: abſorpti ſunt iuxta petrā? Petra
aūt erat chrūs. aut̄ h̄ compaſſi ſunt iudi
ces eoꝝ. tq̄ȝ iudicātes de moribus et
ſententiā pferentes. Dixit hoc Ariſt.
Adiunge illū petre et abſorpt⁹ ē. qd
ē ariſtoteles. audiāt. Dic chrs. ⁊ apd̄
inferos cōtremiſcit. dixit h̄ pythago
ras. dixit plato. Adiunge illos petre.
cōpa autoritatē illoꝝ autoritati euan
gelice. Cōpara inflatos crucifixo. di
cam⁹ eis. vos lr̄as vr̄as conſcripſi/
ſtis in cordib⁹ ſupboꝝ: ille crucē ſuā
in cordib⁹ regū. Hic. Audient. ſȝ
.i. audiāt ſupbi. vba mea. ad ſuā cor
rectionē. qm̄ potuerūt. .ſ. ſe corrigē
viuāt in h̄ mūdo ⁊ penitētes diſcāt.
Sic craſſitudo t̄re. qn̄ vomē ſcindit̄.
erupta ē ſup terrā. .i. erūpit ſurſuȝ.
ſic. Diſſipata ſt̄ oīa oſſa nr̄a. .i. vtu
tes aīe noſtre p ſciſſionē peccatorū
ſecus infernum. ad quē appropin
quare facit multiplicatio peccatoruȝ
Virtutis eī diſſipatio q̄ fit p vitia. fa
cit appropīquare ad penā gehēne. Se
quit̄. quia ad te. Hic incipit vſus ī
hebreo. qꝛ ad te domīe oculi mei in
te ſperaui nō auferas aīaȝ meā. Hic
ratio p̄cedit cauſaȝ. Unde ſic cōſtruit̄
lr̄a. Non auferas. .i. auferri non pmit
tas aīam: ſupple a te p culpā. qꝛ ad te
domīe oculi mei tq̄ȝ ad ptectorē me
um. In te ſpaui. Ex iſdo. Cuſtodi me
a laqueo quē ſtatuerunt mihi. vide/
lȝ diabol⁹ ⁊ miſtri ei⁹. ⁊ a ſcandalis
opantium iniquitatē. Scandaluȝ eī
ē dictū vel factū min⁹ rectū p̄bēs oc/
caſionē ruine alteri. Caſſ. Quod p
fratres crebro puenit inquietos. qui
ſanctam refugiunt charitatem. La/
quei ſunt aduerſa carnis deſideria: q
bus mentes hūane blandis nexibus
illigātur. Per laqueos igit̄ ⁊ ſcādala
toti⁹ mūdi mala breuit̄ ꝓpheta cōple
xus ē: a quibus ſe ſupplicat cuſtodiri.
ne p īſidias eoꝝ poſſit illaqueari. Cō
ſequent̄ ſbdit d̄ electis ſeculi: cū qb⁹
ſupra noluit ꝯmūicari dicēs. Cadēt
ī retiaculo eius. Hic videlȝ demōis
peccatores. illaqueati cōſuetudine
peccati. ſingulariter ſum ego. eoꝝ ꝯ
ſortia fugiēdo. donec trāſeā. ex hoc
ſeculo. Caſſ. Hoc eī ſeculuȝ beati ve
lut viantes tranſire dicunt̄. qꝛ nullis
eius delectationibus occupant̄. Cog
nouimus chariſſimi fratres quale ſit
piculum ſi loquamur incaute. cogno
uimus: quantum nos metuere debea
mus quod ſactiſſimus ꝓpheta formi
dat. Qn̄ eī nō aut vaniloquȝ ſubrepit
aut deſideriū falſitatis inducit: ligua
ē q̄ nos t̄hit ad vitia: quā vno modo tu
tiſſime vincimus. ſi eā ſp dn̄i laudib⁹
occupemus. loquat̄ ſp illud vbi ne/
ſcit errare. agat opus aīe ꝓfuturuȝ ⁊
ſeruiat veneranter auctori. Tūc eniȝ
ori nr̄o cuſtodiaȝ ponimus. ſi iugiter
dn̄i mādata meditemur: ſilet eī in ma
lo. q̄ nō tacet bonum. Nec error ſbre/
pit vbi ſe veritas celeſtis infūdit. Nā
ſi a nob̄ cogitatio mala ſbducatur: ſi
actus turpiſſimus ſegregat̄: ſi a malo
rū ꝯuerſatione diuidamur: tūc (vt ꝓ
pheta dicit) ſingulares efficimur dn̄o
nr̄o. ie. chr̄o. q̄ ē ben. .i. ſe. ſe. Amen.

Voce mea ad

Titulus. Intellect⁹ dd̄ cū
eēt in ſpelunca orō. Caſſ.
ad lr̄aȝ. Dd̄ fili⁹ ieſſe ſaulē regē fugit:
⁊ cuȝ eēt in ſpelunca orauit. qd̄ dn̄m
chr̄m in corpe ſignabat eē facturȝ. Nā
cū adhuc orōi intellectus p̄mittit̄: ad
chr̄m p dd̄ ſignatū talis ꝯpatio refer
ri debere monſtrat̄. Glo. Qui cū eēt
ī ſpelunca: h̄ ē ī mūdo vel in corpore
mortali: orō ei⁹ fuit ad pr̄eȝ. Col. Dd̄
qꝛ iā ipletū ē ī ſaluatore nr̄o: corpus

chr̄i quod ē ī eccl̄ia videlicꝫ popul⁹ fi
delis chr̄ian⁹ ī hoc psal. orat: vt edu
cat̄ de ſpelunca: h̄ ē de carcere h⁹ ſecu
li. et ꝑducat̄ ad ſpacioſa atria pr̄ie ce/
leſtis: dicens

Voce mea ad dn̄m clamaui. Au.
Poſtq̄ȝ dixit voce: non fruſtra addit
mea. qꝛ multi clamāt ad dominū voce
corꝑis ſui. et nō ſua. Hō eī interior ī
q̄ chr̄s cepit habitare per fidē voce
ſua non ſtrepitu labioꝝ: ſed ī affectu
cordis clamat ad dn̄m. vbi ſol⁹ de⁹ au
dit. Niſi voce pulmonis ⁊ lingue cla
mes: nō audit hō a te. Cogitatio tua
clamor ē ad dn̄m. voce mea ad dn̄m
depcat⁹ ſuz. Ni. Repetitio ē eiuſdē
ſnie ad maiorē affect⁹ expſſionē. Effū
do. cū toto conatu vel cū lachrymis.
in cōſpectu ei⁹. Au. Hoc ē ī corde
meo vbi tu ſolus deus vides. orōnē
meā. Si qn̄ oras expelle tumultū ⁊
cateruā rebellātiū deſiderioꝝ tuoꝝ.
ſit fixa cogitatio tua in eum quē ado/
ras. claude oſtiū cordis ne tētator ī/
grediat̄. Tētator non ceſſat pulſare:
vt rūpat. ſi clauſū inuenerit: trāſit. qꝛ
in pᷣtate noſtra ē h̄ oſtiū claudere. J/
deo dic̄ apo. Neqꝫ detis locū diabo/
lo. Eteni ſi intrauerit ⁊ poſſidet. attē/
de: qꝛ negligent̄ clauſiſti aut claudere
neglexiſti. Quid ē āt claudere oſtiuz?
h̄ oſtiū duas hꝫ valuas. ſ. cupiditatis
et timoris. Aut cupis aliqd terrenū:
⁊ hec intrat. aut times aliqd t̄renuz:
⁊ hec ſimilit̄ intrat. Timoris ḡ ⁊ cu
piditatis ianuā claude ꝯ̄ diabolum. ⁊
api ad chr̄z. Quō ipas valuas aperis
ad chr̄z. cupiēdo regnū celoꝝ. timen
do ignē gehēne. Per cupiditatē ſecu
li diabol⁹ intrat. ꝑ deſideriū vite et̄ne
chr̄s ītrat. Sꝫ q̄ ſit illa orō: ꝓn̄r expo
nit di. tribulationē meā an̄ ipꝫ ꝓnū
cio. i. orōē q̄ fit ī tribulatiōe. q̄a pl⁹
ſonat ī aurib⁹ dei t̄bulatio cōtriti cor
dis q̄ȝ ore ꝓlata depcatio. Hu. In

deficiēdo ex me ſpm̄ meū. i. dū defi/
cit in me ſpūs me⁹ vt nō mihi attri/
buā vires meas nihil p̄ſumēs de me.
Au. Sicqꝫ humilis f̄cs. pnūciaui ī
cōſpectu tuo tribulationē meā. ⁊ tu
cognouiſti ſemitas meas. i. ſ. iuſticie ⁊
pceptoꝝ dei. Ni. In via hac q̄ ābu
labā. videlꝫ ī via moꝝ. abſconderūt
ſuꝑbi laqueū mihi. videlicꝫ demōes
cū ſuis miniſtris ad pc̄m̄ me īducen
tes ſub ſpecie bōi. Aug. Laqi a dexte
ris ſunt et a ſiniſtris. Laquei a dexte
ris ſūt ꝓſpitas ſeculi: laqi a ſiniſtris
ſunt aduerſitas ſeculi. Tu in medio
laqueoꝝ ingredere. a via noli recedē:
Hug. Cōſiderabā ad dexterā. i.
reſpiciebā ad et̄na bona q̄ ꝑ dexterā
ſignātur. ⁊ videbā. oculo fidei ipaꝫ
dexterā quā mali nō videbant. Aug.
Qui eī in dexterā attēdit videt. q̄ vo
in ſiniſtrā: hoc ē: in iſta t̄rena attēdit:
excecat̄. Ideoqꝫ mali ſiniſtrā amātes:
dexterā nō videbāt. Et hoc ē q̄d ſeq̄t̄
Glo. ⁊ nō erat q̄ cognoſceret me.
i. attēderet ad me: reſpiciēs ad illa
bona q̄ ſūt in dextera. Periſt fuga a
me. Au. Perſecutores videlꝫ praui
hoīes abſcōderūt mihi laquꝫ. ⁊ periſt
fuga a me. i. nō fugi. a mercēnario. āt
q̄ vidꝫ lupū veniētē nō periſt fuga: qꝛ
fugit ⁊ dimittit oues. q̄ aūt nō fugit:
patit̄ quicquid p̄t ꝓ chr̄o. i. nō fugit
aīo: qꝛ corꝑe aliquādo lꝫ fugere dicen
te domīo. Si vos pſecuti fuerit ī vna
citate: fugite in aliā. Sequit̄. ⁊ nō ē.
de illis videlꝫ pſequētib⁹. qui requi/
rat aīaꝫ meā. videlꝫ ad imitādū mo/
res eius. Clamaui ad te dn̄e. ī t̄bu/
latione mea. ⁊ dixi. affectu cordis.
tu es ſpes mea. qꝛ ꝑ te ſolū ſpēo libe/
rari. ⁊ tu es etiā portio mea ī terra
viuentiū. Caſſ. Paradiſus celeſtis
ē terra viuētiū. quā ſoli beati felicit̄
introibunt. qui in eternitate ⁊ in ſe/
curitate victuri ſunt. Intēde ad de

p̄ſecutionē meā. ⁊ nc̄e c̄ Au. Lex hūili
at⁹ ſū nimis. .i. afflictus ſū in ꝯfeſſiōe
⁊ abiect⁹ ſū a pſecutorib⁹. Nimis hu
miliati ſūt in hoc ſeculo ſerui dei. Hic
paul⁹ ait. Spectaculū facti ſum⁹ mūdo
⁊ āgelis ⁊ hoib⁹. Nu Libera me a
pſequētibus. tā demonib⁹ ꝗ̄ miſtris
ſuis p̄ q̄s diabol⁹ agit pſecutionē cor
pis. vt intus fiat ruina cordis. Lex con
fortati ſūt ſup̄ me. qm̄ abūdat iniqui
tas: ꝫ frigeſcit charitas mltoꝝ. Educ
de cuſtodia. Trāſlatio romana habꝫ
educ de carcere animā meā. .i. de p̄ſſ
ſura h⁹ mūdi. vel de corpe mortis h⁹.
a q̄ corrūpit͛ anima. ⁊ vtrūq; tā mūd⁹
ꝗ̄ corpus q̄d aggrauat aīaꝫ carcer eſt
anie: i q̄ pctā nr̄a deflē debemus. ⁊ ipa
penitēdo punire. Vn̄ ab h̄ carcē apo.
cupiebat educi cum dixit ad rō. viij.
Infelix ego hō: qs me libabit de cor
pe mortis h⁹? ad cōfitēdū noi tuo.
ꝯfeſſiōe laudis ꝑpetue cuꝫ ſcis tuis.
Petr⁹ cātor. q Me expectāt iuſti.
videlꝫ ſci āgeli et beati oēs. q iā ſt
cū chr̄o. Donec retribuas mihi. i re
ſurrectiōe generali p̄mia et̄na. Caſſ.
Finitus ē h̄ q̄ntus p̄s. qui ⁊ vltimus
ē pſalmoꝝ illoꝝ qui orōis titulo p̄no
tant͛. nec oꝫ i coꝝ t͛mio reliq̄ ſb̄ breui
tate ꝯplecti. q̄tenus p̄ſtāte dn̄o ſalutā
rit͛ feſtinem⁹ ad orōeꝫ q̄ nr̄ꝫ ē remedi
uꝫ. In p̄mis agētes illa q̄ iuſſa ſt. ⁊ la
bia nr̄a crucis ip̄reſſiōe ſignātes dn̄o
ſupplicemus. vt os nr̄m abluat hūana
labe pollutuꝫ. dic̄ ei Iſa. Immūda la
bia ego hēo. Deide orādū ē ꝟbis. non
q̄ hūana ꝺſideria ſb̄miſtrāt: ſꝫ q̄ ipa di
uitas ad remediū nr̄e p̄uitatis indul
ſit. Oratio ipa vera ex humili: ex man
ſueto ⁊ ſincero corde debet ꝓcedere.
peccata ſua ſine excuſatione confitēs.
⁊ īter amaras lachrymas dulciſſima
dn̄i miſeratione cōfidens: terrena nō
expectet ſed celeſtia concupiſcat. Sit
ipa orō ſegregata a deſiderio corpo-
reo. ⁊ tm̄ iuncta diuo. ſit tota deniq;
ſpiritalis hn̄s ſolas lachrymas car-
nis. Profecto ad tātū taleq; dn̄ꝫ (qui
ē beatus et ſolus potēs rex regum ⁊
dn̄s dominātiū) cū oī timore vel dile
ctiōe debemus accedē: qui vniuerſas
mundi ptes. oēꝫq; creaturā ſuā cōti-
net atq; replet. ſic tamē. vt i ſeipo vbi
q; ſit tot⁹. malos nō p̄ſētia ſꝫ grē ſue
ꝟtute dereliquēs. vt pater Auguſt.
ad dardanū ſcribēs latius explicauit
Salutariter nobis āmonet feſtinare
ſermo ꝓpheticus dicēs Venite ado-
remus ⁊ ꝓcidamus corā domīo. plore
m⁹ an̄ deū. Et ne oīno fluctuātes ⁊ tre
pidi liq̄remur: addidit. q̄ fecit nos. vt
cū nos ab ipo creatos eē cognoſcim⁹.
factorē nr̄ꝫ fiducialr̄ exorem⁹. Chryſ
ſup̄ Mat. vi. Tibi ḡ ē orādū: nō vt
deū doceas: ſed iflectas. vt familiaris
eficiaris īterpellatiōis frequētia: vt
humilieris orādo: ⁊ vt pctōꝝ tuoꝝ ſe
p⁹ recorderis. Porrigit͛ etiā orō ſā
ctis nō tm̄ p̄ ipos iplēda. ſꝫ vt corp-
cibus et meritis orōnes nr̄e ſortiant͛
effectū a domīo nr̄o ie. chr̄o. cui cū pa
tre ⁊ ſp̄uſc̄o ē ho. ⁊ glo. i ſ. ſ. Amē.

Domie exaudi.

Titul⁹. Pſalm⁹ dd̄ qn̄ per-
ſeq̄bat͛ eū fili⁹ ſuus abſalō. Caſſ. Hi
ſtoria hec. ij. reg. xvij. notiſſima ē. Nā
abſalon prēꝫ ſuū dd̄ ꝯgnoſcit͛ fugatū
ipie pſecutus. Que ſimilitudo ſic qui
dā volūt ad oēm porrigit͛ chr̄ianum.
qui pctīs ſeuiētibus tm̄ a filijs ꝓprijs
i mūdi iſtius acerbitate vexat͛. Sꝫ ꝗ̄
h̄ pctā penitudo remediabilis appoit͛.
quā hic pſal. ꝯtinē mōſtrat͛. Quāuis
ei ꝓpheta plurimoꝝ penitētiū medita
tiōe fuerit exercitat⁹. tn̄ q̄nto futuris
laudibus vicinius r̄ddebat͛. tāto ꝯpū
ctiōe cordis ad pnīe lauacra ꝯuertit͛.
vt ſalutari ſuffragio ꝯpetent͛ abſolu-
t⁹. ꝯſpectib⁹ dn̄i mūdiſſimus apparēt.

Rogat ḡ ꝓpħa ī pſōa pēitētis dicēs
Dn̄e exaudi orōez meā. Ni. Idē
repetit̄ ad maiorē deuotiōis ex
pſſionē cū ſbdit̄ auribꝰ pcipe obſecra
tionē meā audiitu clemētie i ꝟitate
tua. Hu. i. q veritas es: ꝑmiſiſti di.
Quacunqꝫ hora ꝯuerſus fuerit pctōr
ꝛ ingemuerit: oīm pctōꝝ eiꝰ āpliꝰ non
recordabor exaudi ꝗ me ī tua iuſti
cia. Caſ. Veritas ei ꝛ iuſticia ipiꝰ ē.
ne cū rogāte diſceptet. ne ad iudiciū
illuz t̄hat. q ſe ħ ꝑus ipe ꝯdēnat Su
ꝑbos ei ad examē adducit. q ſe bō ne
gocia putāt hr̄e. ꝛ ſolus ille ꝓbat̄ iu
diciū euadē: q recurrit ad p̄ces. Hoc
totū ad lachrymabilē ꝯfeſſionē ꝑtinē
nō dubiū ē. maxie cū hic p̄s ad hūili
tatē pēitētiū ꝓbat̄ aptatus. Nā vide
q̄d ſequit̄ Et nō itres in iudiciū cū
ſeruo tuo. Nic. i. nō punias me ſm
rigorē iuſticie tue. q īploro miaꝫ. Et
ad ħ allegat fragilitatē hūanā q pec
cat̄ di. q nō iuſtificabit̄ ī ꝯſpc̄u tuo
oīs viuēs. i. nullus hō viuens. q ſic
dr̄ ꝓuer. xxiiij. Septies in die cadit
iuſtꝰ Caſ. Cū ei dr̄ oīs viuēs. hoīez
ſignat generalē vbi infātiū vita cō
cludit̄. qui originali pctō: niſi aqua re
generatōis abſoluātur obnoxij. i. rei
ſūt Vn̄ ꝛ Iob veraciſſime dicit Nēo
mūdus āte te. nec īfās cuius ē vnius
diei vita ſr̄ t̄rā Et ī p̄s. lº. iā dictū eſt.
Ecce ei ī iniquitatibus cōceptꝰ ſū. ꝛ ī
pctis cōcepit me mr̄ mea Igit̄ ꝑ tra
ducē culpā delicti teneamur obnoxij.
ꝛ q̄tidianis lapſibus addimus peccā
do. vt nūqꝫ ꝑ nos niſi ꝑ dinā grām li
beri eē poſſimus Deīn enumerat pe
nitēs mala q̄ patit̄ ꝓpter q̄ petit exau
diri: di. Quia ꝑſecutus ē īimicꝰ ani
mā meā. Cuius titulus de abſalō dicē
videat̄: tn̄ bn̄ dic: inimicus: impſonat
lit̄: vt ħ etiā de diabolo ſētiat̄ Hug.
qui aīaꝫ penitētis populi ſuis tētati
onibus ꝑſequit̄ apte vel occulte hūi
liauit. q̄ntū in ſe eſt in terra vitā me
aꝫ. i. in terrenis ꝛ carnalibus actiōi
bꝰ. Hoc ei agūt hoſtes. vt relicta ſpe
celeſtiuꝫ t̄rena ſapiamꝰ. Collocauit
me. i. deputauit in obſcuris. i. ī te
nebris vicioꝝ ſicut mortuos ſeculi.
. i. ceteros deſꝑatos ꝛ anxiatus ē ſu
ꝑ me ſpūs meus. ꝑ dolorē culpe mee
Hie Et ita in me turbatū eſt cor me
uꝫ. ꝓpt̄ ꝯſciam meā. q peccaui Pet.
cātor Hoc de dd̄ ad l̄raꝫ pōt exponi.
cuius ſpūs āxiatus fuit. ꝛ cor ꝯturba
tū: cū a filio ſuo abſalō ꝑſeq̄ret̄. Hoc
etiā exponit̄ de chr̄o qui ait. Triſtis
eſt aīa mea vſqꝫ ad morteꝫ Sequitur
vox penitentis Memor fui dieꝝ āti
q̄rū. Ni. i. dierū noe in quibus mun
dū ſūmerſiſti diluuio ꝓ pctō luxurie.
ꝓpter q̄d valde timeo punitionē pro
peccatis meis Vn̄ meditatus ſuꝫ in
oībus opibus tuis. in quibus ſp̄ cō
currit iuſticia in factis manuū tuaꝝ
meditabar. Repetitio eſt eiuſdeꝫ ſen
tentie ad maioreꝫ expreſſioneꝫ. Et q
diuina iuſticia eſt formidāda Ideo ſb
dit Expādi manꝰ meas ad te. orās
hūiliter ꝓ mea ſaluatiōe Caſſ. Se
quit̄ ꝯpatio. in qua oſt̄it ſic aīām ſuā d̄
ſiderare deū: quemadmodū ſolet ſic
ca t̄ra copioſas pluuias ſitire: dicēs
anima mea ſicut terra ſine aqua. ſic
ſupple adheret tibi. ſitiens te. Tale
eſt illud. xli. pſalmi initiū Sicut cer
uus deſiderat ad fōtes aquarū ita de
ſiderat anima mea ad te deus. Intuē
q dicit: tibi: ꝛ nō alteri: ne iſtud deſi
deriuꝫ malis voluptatibus applicet̄.
Nic. Et q te ſitio Velocit̄ exaudi
me dn̄e. ꝛ ſbdit̄ rō. defecit ſpūs me
us. ſ. deuotiōis ex feruore tribulati
onis ꝛ tentationis Et ideo Nō auer
tas facieꝫ tuā a me. tāqꝫ offenſus ꝯ̄ me
ꝓpter pctā mea que hūiliter deploro
ꝛ. ſi q̄d abſit auertas eā a me. dene
gādo mihi miāꝫ tuā. tūc ſimilis ero

deſcēdētibus ī lacū. ſ. gehēne. Caſ.
Ubi impij eterna pena mergēdi ſūt
Petit ꝙ ne ſupbis ſilis fiat qui pcā
ſua humili ſatiſfactiōe nō deplorant.
Auditā fac mihi mane miam tuā. vt
audiā qđ in euāgelio dictū eſt. Fili di
miſſa ſūt tibi pcā tua. Mane: tps ve
nie ſignat. qñ poſt noctē pctōꝝ: culpa
laxat. Caſſ. Et addit qꝛ in te ſpeꝛa
ui. ⁊ nō in ꝟtute hūana. qꝛ nō ſufficit
ſolū ſperare in eo. niſi bonū opꝰ agat
Jō ſbdit. Notā fac mihi viā. videlꝫ
ſalutis in q̄ ābulē. itinē recto ad pꝛi
am. qꝛ ad te leuaui aīam meā. de au
xilio tuo ſperādo. Eripe me de īimi
cis meis. viſibilibꝰ ⁊ īuiſibilibus qui
nos ꝯtinuis tētatiōibus ⁊ inſidijs ex
pugnare conant. dñe ad te ꝯfugi. ſic
ad meū ꝓtectorē. Caſſ. Hoc illi ſoli
faciūt q̄ eiꝰ iuſſiōibus obſequunt. Ai
dā poſtꝗ̄ ei inobediēs fuit dñm refu
git. ⁊ iō ꝯ̄ ꝯ̄rio mō religioſe mētis de
clarat indiciū. qm̄ fugiſſe ſe dic̄ ad dñꝫ
Hu. Doce me facē volūtatē tuā. vt
reliquēs volūtatē meā. faciā tuā. qꝛ
deus meus es tu. Caſ. Fida petitō
cōpotēs rō. a clemēti dño iō poſtula
re bñficiū. eo ꝙ ipe dñs ē ſupplicātū.
Hi. Coñr ponit petitiōis exauditō
cū df. Spūs tuꝰ bonꝰ deducꝫ me in
ťrā rectā. ſ. viuētiū in q̄ nihil eſt ob
liquū. vbi recti ābulant cū dño. ⁊ ma
gna exultatiōe gaudebūt. ꝓpt nomē
tuū dñe. vt rē nōis tui impleas qđ ē
ieſus. viuificabꝭ me. vita glīe. i equi
tate tua. ⁊ nō mea Caſſ. penitēs eni
dic̄ ſe viuificādū nō ꝓprijs factis. ſed
ex nōie dñi chrī. cuiꝰ ē reuera ſaluaē fi
delit poſtulātes. Nā ꝗuis oia ġtī do
net. iuſticie tñ ipſius eſt ſupplicātes vi
uificare ꝗs ſpūs imūdus crudelit de
creuit imperē ⁊ īuadē. Sequit. Educes
de tribulatiōe aīam meā. Educū
tur aīe ſcē de tribulatiōe tanꝗ̄ de car
ceribꝰ. qñ ꝯceſſa vēia de iſto ſclo ꝑcipi

unt exire. Hic eī affligunt deuoti: cru
ciant iuſti. ſꝫ defectꝰ lucis iſtius. ſcis
eſt terminꝰ laboris. Jō clamat apl̄us
Cupio diſſolui: ⁊ eē cū chr̄o. Et i mia
tua diſꝑdes oēs īimicos meos. Ipſi
eī ī mia diſꝑdunt. qꝛ ꝯpūctiōis ſtudio
a ſcelerātil. cogitatiōibꝰ abſtrahunt.
qđ ad illos ꝑtinē nō dubiū ē q̄ penas
debitas ꝑ remedia ſupplicationis eua
dūt. Addidit quoq̄. Et ꝑdes oēs qui
tribulāt aīaꝫ meā. videlꝫ diabolū cū
ſuis miniſtris. q̄ in ſua obſtinatiōe mori
unt. Et q̄re tribulant aīaꝫ meā: qm̄
ego ſeruꝰ tuus ſū. Nēc eſt eī iſtos in
iudicō ꝑire qui tales aīos ꝓbant aſſu
mē. vt inocētes viros iō ꝑſequant. qꝛ
dei famulos eē noſcūt. Finita eſt qui
dē afflictio ſupplicātiū: ⁊ felicū curſꝰ
ille lachꝛymaꝝ. Ps iſte ſeptimꝰ ē pnia
liū pſalmoꝝ. qui iō ſūt ſeptē. vt eodeꝫ
numero q̄ peccamꝰ eodē ⁊ pcā dilua
mꝰ. Sic ī hebdōada peccamꝰ q̄ mūdi
iſtius tpis ductꝰ curritꝰ. ita ⁊ ī eodē nu
mero remediabilis pnīe munē ſaluaē
mur. In quibꝰ pſalmis talis ē forma.
ꝙ a lachꝛymis īcipit. ⁊ in gaudio finis
eſt. ne qs de vēia deſperet Deſidera
biles hi pſ̄ oratores ſūt ſciſſimi ⁊ cele
ſtes patroni. qui nexibꝰ pctōꝝ impli
catiſ. ſalutis iter apiūt. cū ipi ſigillatiꝫ
delicta nr̄a nos deflē ꝯmoneant. ⁊ ad
ſpē gaudioꝝ dñi ꝓmiſſiōe ꝑducāt. q̄
ꝓpter ꝯſidēmꝰ hūani generis pnīe re
mediū ſalutaē: ſletū: ꝯſolatiōeꝫ: ſemē
felicū gaudioꝝ q̄ ſinglis q̄buſq̄ ſpeꝫ
certiſſimā tribuit. ⁊ ſupne donū glorie
ſupplicātibus in cōi ꝯcedit. Hu. Ai
gere eī pnīaꝫ valde tibi eſt ſecurū: ne
ꝑeas. ⁊ primo fructuoſū vt ipm edifi
ces. āgelis gaudioſū vt ſocietatē coꝝ
multiplices. ⁊ deo glorioſū. vt per bo
na opa tua ipm glorifices qui eſt bñ
dictus in ſe. ſeculoꝝ Amen.

Benedictus dominꝰ deus me

Titulus Pſalmus dd ad goliā Ni.
Scdʒ Hieronymū dd fecit hūc pſal
mū pugnāsꝯ goliā getheū d q̄ hēt i.
Re.xvij. vñ iuxͣ lraꝫ ſciēd ꝙ Augꝰ di
cit de pugna dd ⁊ golie ꝙ dd accepit
hāc pugnā ex iſtīctu ſpūſci.⁊ ꝛuelatio
ne puia.⁊ ꝙ dñs ꝑ eiꝰ victoriā volebat
philiſteos debellaꝛe.ꝓpt ꝙ dd dic golie
.i.Re.xiiij. Tu vēis ad me cū gladio
⁊ haſta.⁊ clypeo.ego aūt vēio ad te in
nōie dñi Et ſubdit Et dabit te dñs
in manu mea.⁊ ꝑcutiā te.⁊ auferaꝫ ca
put tuū a te.⁊ dabo cadauera caſtroꝝ
philiſteī hodie volatilibꝰ celi ⁊ beſtijs
t̄re.vt ſciat oīs t̄ra ꝙ ego dñs deꝰ iſra
el ⁊c. Et ꝙ hec oīa in figura ꝯtigebāt
illis Moraliter iſte pſ pōt exponi de
bello viri iuſti cōtra diabolū ꝑ goliā
ſignificatū.qui vir iuſtus pꝰ īterfecti
onē golie.i. poſt tentationes diaboli
ſupatas. Caſ. victor hoſtis ſeuiſſimi
⁊ ſupator magnoꝝ vicioꝝ poſt trium
phū pactū.nulla ſe ꝓprie pſūptiōis e
latiōe iactat:ſʒ dñi ꝟtutibꝰ totū appli/
cās.laudes eiꝰ deuota exultatiōe cō/
celebrat dicēs

Benedictus dominꝰ deus meꝰ.
Caſ. Circa qd ſciend.ꝙ ſicut in
bello corꝑali aliquādo pugnat de ꝓpe
.ſ.manu ad manū.aliquādo delōge.vt
ſagitādo.vel fūda lapides iaciendo. ⁊
tūc bellās vtit digitis.ſic in bello ſpū
ali fit. Nā bellator de ꝓpe pugnat.i.
manu.quādo pugnat cōtra actus pctī
videlʒ fornicatiōis.adulterij.auaricie.
ceteroꝝqꝫ vicioꝝ.⁊ ſic dr qui docet
manus meas ad pliū. Tūc ei vir iu/
ſtus bene doctꝰ a deo dr.quādo ī eius
adiutorio ſic oportune oīa fecit.vt de
ſiderate victorie ꝯſequat effectū. Ali
quādo pugnat delōge.videlʒ digitis

.i. ꝑ ſalutaria ꝯſilia cōtra fornicatiōis
vel adulterij occaſionē.vt eſt aſpectꝰ
impudicus.vnde ſbdit ⁊ digitos me
os ad bellū. Au. De quo bello dicit
aplus Nō ē nob colluctatio aduerſꝰ
carnē ⁊ ſāguinē.ſʒ aduerſus pncipes
⁊ ptātes ⁊ rectores mūdi tenebraꝝ
haꝝ. Hʒ vnuſquiſqꝫ in ſe aliqd bellū
de q̄ ait aplus. Caro ꝯcupiſcit aduer/
ſus ſpm:ſpūs aūt aduerſus carnē. Ma
nifeſta inqt ſūt opa carnis.que ſt for/
nicatio.immūdicia. Idoloꝝ ſeruitus.
auaricia ⁊c.que pdico vob ſic̄ pdixi.
qm̄ q̄ talia agūt.regnū dei n̄ cōſequūt
Igit qui ad ꝟtutē dei accedūt.cer/
tū eſt ꝙ bellū cōtra diabolū capiunt.
Ergo diſcē debēt a celeſti mgr̄o qua
liter reſiſtē poſſint aduerſario.ſciē o/
portʒ qꝫ blāde luxuria ꝑcutit.qꝫ aſꝑe
ipacia occidit.qꝫ laborioſe auaricia ac
cēdit.qꝫ tumide ſupbia extiguitq̄ vi/
cia cōtrarijs ꝟtutibꝰ ꝑimunt. His ac
alijs dei ſeruꝰ eruditꝰ ꝑ dominū ī ꝑ/
liandi ꝑiculo ꝯſtitutꝰ dicat qd ſequit
Hic. Miſericordia mea. in bñficijs
mihi cōferēdis ⁊ refugiū meū. in ꝑi
culis ꝑ te euitādis ſuſceptor meus.
ne cadā ⁊ liberator meus. in ꝑiculis
occurrētibus ⁊ Protector meus. cō
tra diaboli īſultꝰ ⁊ in ipo ſperaui. d
victoria obtinēda. q̄ ſbdis ꝓplʒ meū
ſub me. Hoīs ꝓpli dici pñt aī motus.
q̄ ſbdunt ſibi.quādo obediūt rōi. Au.
Quid iuſtius.quid pulcrius.qꝫ ꝙ mi
nor ſuiat maiori.vt caro ſpūi? Tu ſ/
ui ei q̄ te fec̄.vt tibi ſeruiat qd factuꝫ
eſt ꝓpter te. Caſſ. Cōſequēter iſte q̄
ſuis motibus dominat poſt tot vir/
tutū inſignia.tanta gratia dñi prote/
ctus.nō ſolū ſe fatetur exiguū ⁊ hu/
milē.ſed vt etiā humanū genus diui
nis bñficijs ꝑ ſe mōſtraret īdignū dic
Dñe qd ē hō. Hoc ſub īterrogatōe
⁊ deſpectu ꝓnūciādū eſt Ac ſi dicat.
Nō ē quaſi puluis q̄ flāte vēto trāſ/

ferꝛ q̄i lim⁹ ĩ trã liq̃dã reſolut⁹ q̄ h̄re
ñ p̄t firmitatẽ. Quid ḡ magni ẽ hõ? L
ꝙ innotuiſti ei. ⁊ .i. ĩ noticia eius veniſti
Quale ẽ ei. vt ille celi terreq; fabrica/
tor ꝑ aſſumpti corꝑis vnitatẽ vſq; ad
hoĩm noticiã dignat⁹ fuerit venire: et
rectis fide ĩnotuerit ineſtimabile diui
nitatis arcanũ? Simili mõ interrogã
dũ ẽ. L aut filius hoĩs. ⁊ idem reſponde
atur. L ꝙ reputas eũ? ⁊ vtiq; ĩter oues
tuas numẽo p̄deſtinatoꝝ. ĩ illa hirlz
brã vbi ſꝑ iuſti de dñi ꝯtẽplatiõe gau
debũt. Deide expõit diffinitiẽ q̃ð bre
uit̃ iterrogauit. q̃d ẽ hõ di. L Hõ vãita
ti ſimilis fact⁹ ẽ. ⁊ ⁊ nõ ẽ talis plaſma/
t⁹ Adã ei q̃ñ creat⁹ ẽ. verax: ſimplex.
pur⁹ ac ĩmõꝛlis fuit. ꝙ potuit nõ mo/
ri ſi voluiſſz. ſꝫ poſtq̃ꝫ femĩa ſuggerẽte
peccauit fact⁹ ẽ vãitati ſimilis. q̃m mu
tabilis ⁊ mõꝛlis effect⁹. Vanũ illud di
cim⁹. q̃d de ſb̃ña ſua cadẽs in auras
tenues euaneſcit. vt fumus ⁊ vmbra.
Cuius rei ĩpe ꝯꝑatiõnẽ dedit dicẽs
L dies eius ſicut vmbra p̄treunt. ⁊ ꝙ ſic
vmbra nõ habꝫ firmitatẽ manẽdi ſic
nec hõ. Hie. ꝙ ꝑ momẽta mutat̃ ⁊ dũ
neſcit moꝛit̃. Ego ſenex recoꝛdoꝛ ĩfã/
tul⁹ q̃d fueri: q̃d feceriz: quõ luſeri: q̃/
mõ huc illucq; diſcurreri: ⁊ dũ neſcio
ſenex ſũ. ⁊ video me ĩ ĩmo põdẽ p̄gra
uatũ. Caſſ. Deide ĩ aptã ꝯrumpens
ꝓphetiã de ĩcarnatõe dñi chr̃i hoc q̃ð
breuit̃ dixit. ĩnotuiſti ei. paulo latius
apiens ait. D ñe inclina celos tuos. ⁊
.i. maieſtatẽ tuã. L ⁊ deſcẽde. ⁊ veniẽdo
in carne. Inclinatio enĩ celoꝝ fuit q̃ñ
ad hoĩem liberãdũ hõꝛ ⁊ vt⁹ ſuꝑnoꝝ
deſcẽdit. L tãge. ⁊ ꝑ grãz tuã. L mõtes. ⁊
.i. ſuꝑbos ſeculi diabolica iniq̃tate tu
midos. L ⁊ fumigabunt. ⁊ .i. lachꝛymas
pñie emittẽt. Fumigauert̃ ei dũ cre/
bris ſuſpirijs ꝯtinuiſq; gemitib⁹ ſua
pc̃tã deploꝛauert̃. Et vt h̃ fiat. Petr.
cantoꝛ. Fulgura. ⁊ .i. coruſca vel cla/
rifica. L coruſcationes. ⁊ .i. fac miracula

L ⁊ diſſipabis eos. ⁊ ab eoꝝ erroꝛe. L e/
mitte. ⁊ ꝑ apl'os tuos et p̄dicatores. L
ſagittas tuas. ⁊ .i. v̈ba ſacre ſcripture
q̄b⁹ coꝛda eoꝝ pũgant̃. L ⁊ ꝯturbabis
eos. ⁊ ad pñiaz. Caſſ. Hec dc̃a ſt̃ quẽ/
admodũ diabolica turba ĩ aductu do
mĩ fuerit ſuꝑata. Col. Coñr v̈o vir iu
ſt⁹ ĩ ꝑiculo tẽtationũ cõſtitut⁹ ad do/
minũ oꝛat. d. E mitte manũ tuã de
alto. ⁊ Hie. .i. potẽtiã tuã de excelſo. L
eripe me ⁊ libera me de aquis multis. L
⁊ .i. a tẽtatiõib⁹ dẽonũ ĩpetuoſis. L et
de manu filioꝝ alienoꝝ. ⁊ .i. demonum
q̄ ſt̃ filij dei ꝑ creationẽ: ſꝫ alieni ſt̃ ab
eo ꝑ rebellionẽ. Q uoꝝ os locutũ ẽ
vanitatẽ. ⁊ .ſ. vanũ amoꝛẽ trenoꝝ mũ
danis hoĩb⁹ ſuggerẽdo. L ⁊ dextera eo
rũ dextera iniq̃tatis. ⁊ ꝙ ad mũdi vani/
tatẽ ĩpellũt hoĩes multis modis. Et
q̃m ex tali bñficio debet̃ laus deo. I/
deo ſb̃dit̃. D e⁹ cãticũ nouũ. ⁊ in recog
nitione noui beneficij. L cantabo tibi. ⁊
cũ liberat⁹ fuero de ꝑiculis tẽtationũ
diaboli. L ĩ pſalterio decacoꝛdo pſallã
tibi. ⁊ laudãdo te ĩ obſeruatõe decalo
gi. Q ui das ſalutẽ regib⁹. ⁊ .i. hoĩb⁹ cũ
adiutoꝛio di bñ ſe regẽtib⁹. L q̄ redemi
ſti dð ſuũ tuũ. ⁊ de ſaulis ꝑſecutiõe. L ð
gladio maligno eripe me. ⁊ .i. de malig
ni ſpũs tẽtatione. Caſ. Malign⁹ ẽ gla
di⁹ diaboli: ꝙ diuidit a bonis. Benign⁹
ẽ ãt gladi⁹ dñi. q̃m ſeꝑat a malis. Ni.
Coñr ponit̃ liberatio ab hoĩb⁹ malis
q̄ ſũt inſtrumẽta dẽonũ cũ dr̃. E t e/
rue ð mãu filioꝝ alienoꝝ. ⁊ .i. hoĩꝫ ma
loꝝ q̄ ſt̃ filij dei ad cui⁹ imaginẽ crea
ti: ſꝫ ab eo ꝑ pc̃tm̃ alieni. L q̄ꝝ os locu
tum ẽ vanitatem. ⁊ .i. mẽdaciũ ad bo/
noꝛum deceptionem. L ⁊ dextera eorũ
dextera iniquitatis. ⁊ quia manus eo/
rum ſemper eſt extenſa ad operandũ
iniquitatem. Et quia frequenter iniq̃
proſperantur in vita preſenti. Ideo
ſb̃ditur Petrus cantoꝛ. Q uoꝝ filij
ſicut nouelle plãtationes. ⁊ .i. pulcri ⁊

foꝛtes a iuuẽtute ſua. i q̃ notat̃ pro
ſpitas i prole tã maſculia q̃ꝫ femina
Unde adhuc ſbdit̃ Filie eoꝝ cõpo
ſite. vt arte iuuẽt ſpeciẽ circũoꝛna
te vt ſimilitudo tẽpli. i. curioſe ſunt
ꝛ oꝛnate. ſicut imagines depicte i tẽ/
plis Promptuaria. q̃ cellaria vul/
gꝰ appellat eoꝝ plena. vino. oleo et
frumẽto eructãtia. i. ſupeffũdẽtia
ex hoc i illud. i quo tãgit̃ pſpitas in
terrenaſcẽtibus. ꝛ poſtea i aĩalibꝰ cũ
ſbdit̃ Oues eoꝝ fetoſe. i. fetibꝰ ple
ne: hoc ẽ: agnis abũdãtes in egreſſi
bꝰ ſuis. q̃n exeũt de ouili boues eo
rũ craſſe. q̃ etiã pro vaccis ponũtur
Nõ ẽ ruina macerie. i. clauſuꝛ̃ mu
roꝝ factoꝝ ſine cemẽto q̃ claudit vine
as vel oꝛtos. in q̃ notat̃ tãta eoꝝ fe/
licitas. ꝙ ĩpa maceria non ruit: q̃uis
ſit ſine cemẽto Uñ addit neq̃ꝫ trãſi
tꝰ aduerſarioꝝ neq̃ꝫ clamoꝛ alicu/
ius aduerſitat. i plateis eoꝝ. ne ſõ
nus eoꝝ iportuna loquacitate rũpat̃.
ſed ſilẽtiũ ſit cũ volũt quieſcere Idẽ
Caſſ Beatũ dixerunt populũ cui
hec ſũt. ſ. ſupioꝛa q̃ dicta ſunt: mũdi
diuitias pferũt. celeſtia regna cõtem
nũt: beatitudinem putãtes aut oues
fetoſas aſpicere. aut boues craſſiſſi/
mos poſſidere Nic. Nũc q̃ populuꝫ
dicunt hoĩes mũdani felicem: licꝫ mi
ſer ſit miſeria pc̃ti Aug. Sed nõne
debẽt iuſti hãc felicitatẽ terrenaꝫ dif/
fugere? Nõne erat domꝰ abrae abun
dãs auro. argẽto. familia. pecoꝛibꝰ. ꝛ
filijs? Nõne iacob ſcẽs patriacha fu/
giẽs a facie fr̃is ſui eſau i meſopota/
miã. ſeruiẽs ditatꝰ. regreſſꝰ ẽ cuꝫ tãta
abũdãtia pecoꝝ atq̃ꝫ filioꝛuꝫ Felicita
tis plane ẽ talia poſſidere: ſed hec fe
licitas ẽ ſiniſtra: tẽpalis: coꝛruptibi
lis. ꝛ moꝛtalis Nolo vt illã fugies. ſꝫ
ne illã putes dexterã eẽ. i. ne tẽpalia
bona pponas eternis in deſiderio et
amoꝛe coꝛdis tui. ſicut fecit populus

cui hec ſt̃. quẽ mũdani hoĩes btm̃ di
xerũt Nõ q̃ eos arguo. ꝙ filij eoꝝ ve
lut nouelle plãtatiões pſtabiliti ſt̃ a
a iuuẽtute ſua. nec ꝙ filie eoꝝ oꝛnate
ſt̃ ſic ſilitudo tẽpli. nec ꝙ cetera abũ
dãtia ꝛ pax trẽa adheret eis Sꝫ quaꝛ̃
arguo? ꝙ id q̃d ſiniſtrũ eẽ debuit i de
xtero poſuerũt Quid ei in dextera po
nẽ debuerãt? deuꝫ. eťnitatẽ. ãnos dei
nõ deficiẽtes Et ꝙ diuitijs affluẽti/
bꝰ coꝛ appoſuerãt: ſiniſtrã pro dexte
ra habuerũt. q̃s filij alieni vaniloqui
beatos dixerũt Caſſ. Audiamꝰ nunc
q̃d dicat̃ ꝟ turba fideliũ btũs popu
lꝰ cui ꝰdñs deꝰ eiꝰ. i. q̃ fuiũt dño fide
liter et deuote Nã etſi nõ ſerui eiꝰ ĩte
gri dicimur. pbabili nos cõuerſatiõe
tractamꝰ Ille ei dñs noſter veraciter
nũcupat̃ Hic paucis ꝟbis bti populi
diffinitio pleniſſima ꝟtute cõpleta ẽ.
Triumphalis q̃dẽ p̃s auditꝰ ẽ i q̃ vi
ctoꝛia populi chr̃iani deſcp̃ta ẽ q̃ ĩimi
cũ ſuũ diabolũ chr̃i auxilio noſcitur
ſupaſſe Illud q̃ꝫ magnopꝫ cõtuendũ
ẽ ꝙ p tot pſalmoꝝ longiſſimã ſeriẽ ꝟ
mũdanaꝝ rerũ q̃i q̃dã terminꝰ videt̃
appoſitꝰ Neq̃ꝫ ei poſt hũc aliq̃d aut de
eccĩe pſecutoꝛibꝰ aut de amaritudine
ſeculi: aut de paſſionibꝰ martyruꝫ: aut
de tribulatiõe penitẽtiũ: aut de lamẽ
tatiõe fideliũ: aut de ãtichr̃i abominã
da elatiõe narrat̃. ſed reliq̃ ſeptẽ pſal.
ſequẽtes in magnũ myſteriũ dĩnis p/
conijs aptari celeſti leticia videnť eẽ
pleĩſſimi Nũc repulſis nubibꝰ pc̃toꝝ.
ſerẽis mẽtibꝰ accedamꝰ ad laudes do/
mi nr̃i ie. chr̃i: cui cum pr̃e ꝛ ſp̃ũſcõ ẽ
hõꝛ ꝛ gloꝛia in ſecu. ſe. Amẽ

Exaltabo te ds

Titulꝰ. laudatio ĩpi dd Caſſ Hic dd
chr̃m ſignare ñ dubium eſt: cui debe
tur infinita laudatio. Sed illud dili/
genter arbitroꝛ perſcrutandum. cur
hic titulus ſingulariẽ contineat. lau

ipi ds:cū ī oīb⁹pſal.ei⁹ gloria p̄dicet.
Sȝ h̄ iōo diſtictio clarior pōita ē:q̄
cōpletis oīb⁹qb⁹ hūana ignorātia fu
erat inſtruenda.nūc ad ſola dn̄i p̄ci
pit vacare p̄conia.i.laudes q̄ ī his ſe/
ptē pſal. ſequētibus explicanť. Pro
pheta g̃ ſeptiformi ſpū plen⁹laudem
dn̄o ī p̄ſona eccle p̄mittit dicēs
Exaltabo te. Nic.i.quātūcunq̄
potēs laudabo te ieſu chr̄e q̄ es deꝰ
me⁹.creator oīm ⁊ rex.p omniū gu
bernationē ⁊ benedicā.bn̄dictione
actionis grãꝝ ⁊ laudis noī tuo.ī q̄
ſaluatus ſum in ſeculū.hic ī p̄ſen
ti ⁊ in ſeculū ſeculi. Caſ.i.in eternū
vt q̄d hic feliciť icipiť.ppetua iocūdi
tate ſeruet Aug. Si nō pure icipis
laudare. ī eternū laudatur⁹ es Qui lau
dare nō vult ī trāſitu h⁹ ſeculi.obmu
teſcet cū venerit ī ſeculū ſeculi Et ne
q̄s aliter intelligeret q̄d ait.bn̄dicam
noī tuo ī ſeculū.⁊ q̄reret aliud ſecu/
lū qn̄ laudaret Iōo ſecut⁹ expoſuit.
Per ſingulos dies bn̄dicā tibi.exal
ta g̃ vocē ⁊ bn̄dic deū tuū p ſingulos
dies.vt cum finiti fuerint ſinguli iſti
dies ⁊ venerit vnus dies.ex laudib⁹
eas ī laudē.ſicut ex virtutib⁹ in v̄tu
tē Os ſi forte illuxit triſtis dies.ſic ē
abūdātia ſcandaloꝝ ⁊ multiplicatio
tētationū:ſi tūc deſinis laudare crea
torē tuū.mētitus es dicēdo p ſingu/
los dies bn̄dicā tibi Si āt nō deſinis
q̄uis tibi videť ī triſti die. male erit
tibi.tū ī deo tuo. bn̄ dic̄ g̃ q̄d ſequtur
⁊ laudabo nomē tuū inſeculū:⁊ in
ſeculū ſeculi. Nic. Sicut ei p ſingu
los dies r̄cipio beneficia tua.ita ⁊ ſin
gulis diebus nomē tuū laudabo Et
merito.quia Magn⁹ dn̄s.magnitu
dine v̄tutis ⁊ ſapie ⁊.ideo ē lauda
bilis nimis.i.pluſq̄ poſſit a creatu/
ra laudari Vn̄ eccle.xliij. Benedicē
tes dn̄m laudate illū quātū poteſtis.
Maior ē eni oī laude ⁊ magnitudīs
ei⁹ nō ē finis.q̄ ptās eius nō ē dete/
minata ad aliquē certū effectū.ſȝ omī
facto p̄t ſp maius facere. Quia ergo
magnitudinis ei⁹ no ē finis:ſine fine
laudād⁹ ē.ſeq̄ť alioꝝ excitatio ad lau
dādū dn̄m cum dī Generatio et ge/
neratio laudabit opa tua.i.oēs ho/
mines preſentes ⁊ futuri laudēt te ī
tuis opib⁹ nature et gr̄e:q̄ ſīt eis ma
teria laudis Et pōiť h̄ futuꝝ idicati/
ui p optatio ſc̄m hebraicū modū cuȝ
dī.laudabit.i.laudet:⁊ ſic ī ſequētib⁹
exponať ⁊ potētiā tuā p̄nūciabūt.
q̄ a te facta ſūt vel a te p̄tegunť Ma
gnificētiā glorie ſāctitatis tue loq̄nť
.i.glorioſe ſāctitatis tue ⁊ mirabi/
lia tua narrabūt.alios ad tuā laudē
dei inducēdo Et v̄tutē terribiliū
tuoꝝ dicēt.de impioꝝ punitiōe Au.
Nō ei p̄dicabūt regnū tuū ī etnū.et
tacebūt in ignē eternū. laus eni dei ī
via te p̄ſtituēs.oſtēdere tibi debȝ q̄d
diligas et q̄d timeas.q̄d appetas.q̄d
fugias.q̄d eligas ⁊ q̄d reijcias Tp̄s e/
lectiōis nc̄ ē:⁊ tp̄s acceptionis p⁹ea
veit Seq̄ť Nie ⁊ magnitudīē tuā
narrabunt.quō a te iuſti eruunť a pi
culis Memoriā abūdātie ſuauitatis
tue.q̄ eos fouere dignaris Nic In
bn̄ficijs creatiōis:recreatiōis:guber
natiōis:⁊ glificatiōis Au Vn̄ apo/
ait Ipius ſumus figmentū creati in
chr̄o ieſu ī opib⁹bōis vt ī illis ābule/
m⁹. Iſta ē ſuauitas abundās mēorie
ipi⁹circa nos:hāc eructabūt.p̄dica
tores ei⁹ Ni. Vn̄ p h̄ ſignat p̄dicati
onē p̄cedere debē ex corde deuoto
⁊ iuſticia tua exultabūt.q̄ impijs vl
ciſceris Vn̄ ī pſ⁹.lviij.dī Letabiť iu
ſt⁹ cū viderit vidictā Miſerator in
actu ⁊ miſcors dn̄s.ī natura:relaxā/
do pctā patiēs.nō ſtatī pctōres pu
niens:ſed ad pnīaȝ eos expectando
⁊ multum miſericors.penas pctō/
rib⁹ debitas minuēdo Suauis dn̄s

vniuerſis.] qꝛ oībꝰ creaturis dat eſſe
q̄d ē deſideratiſſimū omnibus ſm ſe.
licet aliquādo rōne mali adiuncti ef/
ficiat̄ aliquibus tedioſū: vt infirmis:
incarceratis. et ſimilibꝰ. ꝛ cū hoc aliq̄
bus dat viuere vt vegetabilibꝰ vide
lꝫ herbis ꝛ arboribꝰ: ꝛ vltra h̄ ſētiē
vt aīalibꝰ: ꝛ vltra p̄dicta ītelligere vt
homībꝰ ꝛ āgelis. ꝛ his omnibꝰ dat in
clinationē ad bonū ſm nature ſue mo
dū [ꝛ miſerationes eius ſup oīa opa
eiꝰ] Inde ē qꝙ ſolē ſuū oriri facit ſup
bonos ꝛ malos: ꝛ pluit ſup iuſtos et
iniuſtos. Diffuſio ei bonitatis ſue ſe
extēdit ad oēꝫ creaturā modis predi
ctis Aug. Quō dicit: miſeratiōes eiꝰ
ſr oīa opa eiꝰ? Cū ei dicit Ite ī ignē
etnū qui patus ē diabolo et angelis
eiꝰ: hoc nō miſerationes eius ſed ſe/
ueritas eiꝰ. Miſeratio eius reddita ē
opibus eiꝰ. ſeueritas eius nō ē ī opa
ſua. ſed in opera tua. fecit te bonum:
ꝛ vitio tuo factus es malus. Deniqꝫ
ſi tollas opa tua. ꝛ nō ī te remaneat
niſi opꝰ eius. non te dimittet miſera/
tio eiꝰ Si āt non dimittis opera tua:
erit ſeueritas eius in opera tua ꝛ in
opa eius Hic Deīde inuitatur ge
neraliter oīs creatura ad dei laudem
cū dicitur [Cōfiteātur tibi dn̄e.] cō/
feſſiōe laudis [omia opa tua.] qꝛ a te
creata ſunt. Oīa creata habentia ītel/
lectū ꝓprie deū laudare poſſunt. ꝛ ce
tere creature carentes intellectu: lau/
dāt deū large: inquātū in eis relucet
bonitas creationis. ꝛ ſūt ītelligētibꝰ
materia diuine laudis Aug. Nōne
conſiderata vniuerſa pulcritudīe mū
di huiꝰ. tāqꝫ vna voce tibi ſpēs ipa re/
ſpōdet. Nō me ego feci. ſꝫ deꝰ? Vox
q̄dā ē mute terre ſpēs. fecūditas t̄re
q̄ ſūt materia laudis dei a q̄ hec oīa
ꝓcedūt Iumēta ꝙ ſaxa. ligna terrena.
vel his ſimilia oīa laudāt deū opera
dn̄i. cū p rationales creaturas valde

bona predicant̄. Sequit̄ [ꝛ ſācti tui
benedicant tibi] qꝛ p te iuſtificati ſūt
Ni. [Gloriā regni tui dicent] i. p
dicabūt gloriā regni celeſtis oībꝰ: vt
ab oībꝰ ꝯſideret̄. hoc fecerūt apoſtoli
aliiqꝫ diſcipuli p orbē diſpſi [ꝛ potē/
tiā tuā loquent̄] i. oñdet p miracula
doctrinā euāgelicā confirmatā. [Ut
notā faciāt filijs hominū potētiā tu/
am] Caſſ. Potentia chri nota facta
ē quādo apli diuerſa miracula ī eius
noīe fecerūt [et] etiā notā faciēt [glo
riā magnificētie regni tui] Ni. Glo
ria ē clara noticia cum laude: ī regno
āt celeſti ꝺ quo hic ē ſmo ē clara dei
viſio et iugis laudatio Ideo regnuꝫ
dei dī glorioſum et etiā etnū. ꝓpt̄ q̄d
ſbdit̄ [Regnū tuū tuū regnū omium
ſeculoꝝ] Un̄ dī Luc. i. Et regni eiꝰ
non eſt finis [ꝛ dn̄atio tua ī oī gene/
ratione et generationem] Petrus
cātor. i. dn̄at̄ dn̄s in pn̄ti in ſanctis p
gratiā ſuā. quā datur ē eis Un̄ ſbdi
tur [Fidelis dn̄s in oībus vbis ſuis
] Nic. implens quod ꝓmiſit [ꝛ ſāctꝰ
in omnibꝰ opibus ſuis] ordinās tpa
ad declarationē ſue ſanctitat̄: de q̄bꝰ
ſbditur [Alleuat dominꝰ oēs q̄ corru
unt] qꝛ corruētes ī culpā ſp patus ē
releuare quātū ē in ſe. lꝫ aliq̄ renūci/
ant ſm qꝙ dicit pueri. i. Extēdi manū
meā ꝛ nō erat q̄ aſpiceret Et ex h̄ ſe
quit̄ qꝙ patꝰ ē releuare a pena gehēne
q̄ p culpa mōꝛli debet̄ Alleuat ꝙ cor
ruētes. qn̄ eoꝝ q̄ delinquūt pctā rela
xat: atꝫ a ptāte diaboli abſoluit Hic
[ꝛ erigit oēs eliſos] q̄s corpee volu/
ptatis p̄cipitauit ſtimulꝰ ī pctm̄: hos
ſua gr̄a erigit ſi pn̄iaꝫ agāt. Et ꝓpt̄ h̄
[Oculi oīꝫ] Ni. ſ. bonoꝝ [ī te ſperāt
dn̄e] ſpe formata charitate [ꝛ tu das
eſcā illoꝝ] ſ. eucharistie [ī tpe oppor/
tuno] q̄d ē tps gr̄e Uel pt̄ h̄ vſꝰ ītel
ligi gen̄alit̄ de omī creatura aīata
ſenſibili anima. cuiꝰmodi ē hō. ꝛ aīa

mal brutũ ꝓpt̃ homiem factũ. Unde
dic̃. Ocl'i oĩz ĩ te ſpant dñe. q2 a do ex
pectãt ꝓmiſſionẽ victualiũ ñ ſolũ ho
mies ſʒ etiã beſtie ꝛ aues ſcḋm q2 dr̃ Mat.
.vi. Cõſiderate volatilia celi ꝛc. ꝛ ſb/
dit. ꝛ pat̃ me' celeſtis paſcit ea ꝛ tu
das eſcã illoꝝ in tp̃e oportuno. Ali
qua ei aĩalia ſũt q̃ ſcḋm ꝯditionẽ natu
re ſue per magnũ tp̃is ſpaciũ ñ come
dunt. ſed nutrimento p'ri' accepto vi/
uũt: ſicut irundines non comedũt in
hyeme ſed viuũt de nutrimẽto acce/
pto ĩ eſtate vt dicit cõmẽtator Alber
tus ſup̃ ſcḋz de aĩa. ꝛ de pluribꝰ alijs
põit ibi exẽpla. Aperis tu manũ tuã
.i. largitatẽ tuã p̃ bonitatis tue dif/
fuſionẽ ꝛ imples oẽ animal benedi/
ctiõe .i. conuenienti refectiõe. Iuſtꝰ
dñs ĩ oĩbꝰ vijs ſuis. Caſſ. Uie domi
ſunt diſpoſitiones atq2 volũtates eiꝰ
q̃s ſi vere intelligimꝰ ſp̃ iuſtas eẽ ſen
timꝰ. Nã cũ nos verberat ĩfirmitati/
bꝰ aut alijs moleſtijs. equitatẽ facit q2
peccatis digna reſtituit. ꝛ iõ dum no
bis petimꝰ pc̃i p̃ꝰ eius iuſticiã cõfite/
amur. ꝛ ſic ab ipo expectamus mune/
ra pietatis ꝛ ſcũs ĩ oĩbꝰ opibꝰ ſuis.
Sanctꝰ: ꝛ pium ſignat ꝛ patientẽ. ac
bonoꝝ omniũ largitorẽ. qm̃ quicquid
ab illo efficit̃: virtutũ laude complet̃.
Prope ẽ dñs omnibꝰ ĩuocãtibꝰ euz
De quibꝰ hoc dicit ꝓñr declarat cũ
ſubdit. Petrꝰ cãtor. oibus qui ĩuo
cãt eũ in ṽitate. hoc ẽ ĩ vero corde ꝛ
ꝓ et̃nis bonis. Qui deũ ꝓpter lucruz
inuocat: non deum ſed lucrum ad ſe
vocat. Caſ. Solꝰ veracit̃ ĩuocat: q̃ſ
quis ab eo petit q̃ ipe magis poſtulã
do cõſtituit. Hic. Nã ĩuocãtes eũ pie
.i. de ꝑtinẽtibꝰ ad ſalutẽ ꝛ ꝓ ſe ꝛ ꝑſeue
rãter: ſp̃ audiunt̃ tempe debito ab eo.
Ideo ſb̃dit̃. Uolũtatẽ timẽtiũ ſe ti
more filiali q̃ ẽ ãnexꝰ charitati faci/
et q2 tales ſupponũt volũtatẽ ſuã di
ne voluntati. Et ſicut dĩna volũtas ĩ/

plet̃ ita ꝛ ſua. Aug. Certe ſi ideo ti
mes deũ vt tu facias volũtatẽ ipiꝰ: ecce
et ipe q̃dãmõ miſtrat tibi faciẽs volũ
tatẽ tuã. ꝛ dep̃catioẽz eoꝝ exaudiet.
Ni. Si tñ ipa dep̃catio ſit pia ꝓ ſe
ꝛ ꝑſeuerãs vt dictũ ẽ. ꝛ ſaluos faci/
et eos. ĩ p̃ñti. Hie. Dñs eos eruit ab
ĩſtigatiõe diaboli. vel ab ardore pc̃i.
Etiã ſaluos faciet eos in futuro ſal/
uatiõe eterna. Nic. Cuſtodit dñs
oẽs diligẽtes ſe. a malo mo2lis cul/
pe. ſicut amicos chariſſimos ĩ ciuita/
te celeſti collocandos. ꝛ omẽs pc̃tõ
res decedentes ĩ mortali pc̃õ. Au.
Aut veniã ꝑuerſe ſibi ꝓmittẽtes: et
ex ipa ꝓmiſſione a pc̃tis ꝛ ĩpietate ñ
recedentes diſp̃det. pẽa gehẽne. qñ
his q̃ a ſiniſtris erũt dicet. Ite male/
dicti in ignẽ eternum. Nic. Deinde ꝓ/
pheta ex predictis beneficijs cõclu/
dit deũ ab oĩbꝰ eẽ laudãdũ ꝛ illud ĩci
pit a ſcipõ di. Laudationẽ dñi loq̃t
os meũ. Et ad h̃ alios ĩuitat dicẽs.
ꝛ benedicat oĩs caro. .i. oĩs hõ qui
freq̃uẽter in ſcriptura caro nominat̃
ſcḋm q2 dr̃ ſupra ps. lxxviij. Et recorda
tus ẽ. q2 caro ſunt. Et Gene. vi. Non
ꝑmanebit ſp̃us meꝰ in hoĩe: q2 caro ẽ.
nomĩ ſancto eiꝰ. .ſ. chr̃i a q̃ oĩs ſan/
ctitas deriuat̃. ĩ ſeculũ. .i. in p̃ñti vi
ta. ꝛ ĩ ſeculũ ſeculi. .i. eternalit̃. Ubi
cunq2 enĩ fit talis replicatio huiꝰ di/
ctionis ſeculum: et̃nitas deſignat̃: ſal
tẽ a ꝑte poſt ſcḋm doctores hebreoruz
Caſſ. Audiuimus in vno pſal. breuit̃
complexa q̃ in ſcripturis ſanctis late
diffuſa ſunt. Ubi ei nõ legit̃ aut opꝰ
ipius aut potẽtia: aut magnificentia.
aut ſãctitas: aut mirabilia: aut ṽtutes
t̃ribiliũ. aut magnitudo. aut abundã/
tia: aut iuſticia vt merito dici poſſit:
ſupnũ horreũ: vbi tales apothece: id
ẽ copioſe repoſitiões reꝝ celeſtiũ ꝓ/
bãt̃ eẽ? Laus xp̃o dñi vt opiamur ſi/
ne aliq̃ iſtoꝝ nõ p̃t inueniri. ſʒ cũ hic

formulā dñice laudis diligent̄ expſ/
ſit.ſignauit vtiq̄ꝫ ⁊ ſequētes pſal.ad
ei⁹ ꝑconia ꝑtinere:quib⁹talis regula
cōplexioq̄ꝫ ꝑmiſſa ē Nec putes fortu
itū ꝙ ſeptē pſalmi laudes dñi ꝯtinēt
Hoc ē forſitan ꝙ in Cxviij.pſ°dēm
eſt.Septies ī die laudē dixi tibi Jpe
forſitan ſeptem cādelabra ſunt ſicut ī
apoc̄.referſ:q̄ ante dñm lucent. Jpe
ſeptē eccīe ſūt ad quas liber domi ꝑ/
dict⁹ iuſſus ē deſtinari Jpe deniq̄ꝫ ē
ſpūs ſeptiformis q̄ ipas laudes cele
ſti largitate cōceſſit.Quapropt̄ exul/
tem⁹ copioſe nobis dediſſe dominuꝫ
ꝙ eius auribus offeram⁹tm̄ pura cō
ſciētia ꝑbeaſ Nam quis dubitet gra
tis ſuſcipi:q̄d ipe ſibi ꝑcepit immola
ri?O pietas immēſa creatoris.⁊ lau
dari ſe iubꝫ: ⁊ ne noſtris deliquam⁹
eloquijs quēadmodū laudeſ oſtēdit
Nō ꝙ ille talibus indiguit:ſꝫ ꝙ nob
hoc vtile fuiſſe proſpexit Totū dixit
totū monuit:ne velim⁹ errare Col.
Pſa nobis domīe talē ducere vitā
in via huius ꝑegrinationis. vt h̄ dig
gne te laudare mereamur:⁊ ī futuro
qui cum pr̄e et ſpūſancto viuis et re/
gnas deus ꝑ infinita ſecula.ſe.Amē.

Lauda anima

mea dñm Titul⁹ Alleluia
q̄d nomen expoītū ē ī pſ°
Cv.Ecce Caſſ. Jteꝝ aurib⁹ nr̄is in
ſonat celeſtis auctoritas.pulſatq̄ꝫ al/
leluia ianuā cordis.ne vacuis atq̄ꝫ in/
anibus cogitationibus occupemur.
q̄m ocioſuꝫ tp̄s hr̄e nō decet militem
chr̄i Habꝫ eni et ligua fructus ſuos.
Uberrima ſiquidē meſſis inde colli
giſ: ſi in laudes domini pura men
te moueatur : Spiritale mēbrum
ē cū famulaſ auctori.ipam quoq̄ꝫ ani
mā cōmendat dū vitatē loquiſ Qua
ꝑpter ꝯplexamus aerem dulciſſimis
ſonis Nā muſica iſta ſalutaris nō ſo
lū mortalium ꝑmulcet auditū:ſed eti
am intellectuꝫ delectat āgelicū Aug
Delicie ſpūs noſtri diuina cantica ſt.
vbi et fletus ſine gaudio non eſt Ho
mini fideli ⁊ peregrino in ſeculo nul
la ē iocūdior recordatio: q̄ꝫ ciuitatis
vnde peregrinaſ:ſed recordatio ciui
tatis in ꝑegrinatione non eſt ſine do
lore atq̄ꝫ ſuſpirio.ſpes tamē reditus
noſtri certa:etiā ꝑegrinādo triſtes ꝯ
ſolatur et exhortaſ ad laudē dei Caſ
Uñ ne in terrenis deſiderijs volun
tas ocioſa vacaret ⁊ in fatuis vt aſſo/
let curis mētis occuparetur intētio.
dat ſibi propheta ſalubre cōſilium in
generalitate cōſulēdū dicēs
Lauda anima mea dominū. ſic
vt expulſis cogitationibus ſuꝑuacu
is.in ipo tm̄ laudis negocio totis vi
rib⁹ occuperis. Aug. Sꝫ quis dicit
et cui dicit? Nūq̄d poteſt caro bonū
conſilium anime ſuggerere? Infelix
eſt ipa anima ſi a corꝑe expectat cōſi
lium: caro bene obediens famula eſt
anime Jlla regit:hec regitur.illa im/
perat iſta famulaſ Sꝫ etiam cū fuēit
corp⁹ nr̄m iam incorruptibile celeſte
⁊ ſpūale.corpus angelicum ī ſocieta/
te angelorum. nec ſic dabit cōſilium
anime.ſemper enim corpus quoniaꝫ
corpus:infra animam ē Et q̄ꝫuis aīa
vilis et peccatrix.melior et quolibet
magno et ꝑſtantiſſimo corꝑe: non eſt
melior meritis.ſꝫ natura excellit mul
tum Res ſpiritualis eſt res incorru/
pta ⁊ vicina eſt ſbſtantie dei. Inuiſi
bile quidē regit corpus.mouet mem
bra:dirigit ſēſ⁹:ꝑparat cogitatiōes:e
rigit.i.ꝓfert vel agit actiōes.reꝝ īfi/
nitaꝝ capit imagīes Qñ ḡ caro pōt
dare h̄ cōſiliū aīe? Quis ē q̄ dic̄ Lau
da aīa mea dñꝫ?nihil īuenim⁹ aplius
in hoīe q̄ꝫ carnē ⁊ aīaꝫ. Tot⁹ hō h̄ ē
ſpūs ⁊ caro.an forte ipa ſibi dic̄ ⁊ ſibi
q̄dāmō ipat ⁊ ſe exhortaſ atꝫ excitat

quibuſdā enī ꝑturbationibus ⁊ q̄daȝ
ſui ꝑte fluctuabat.' Ex quadā ṽo ꝑte
quā vocāt rationalē illaȝ qua cogitat
ſapiētiā inherens dn̄o iā et ſuſpirās
in illā. aīa aduertit quaſdā ſuas īferio/
res ꝑtes ꝑturbari motibꝰ ſecularibꝰ
⁊ cupiditate quadā terrenoꝝ deſide/
rioꝝ ire in exteriora et relinquere īte
riorem deum: reuocat ſe ab exteriori
bus ad interiora. ab inferioribus ad
ſuꝑiora Et dicit. Lauda aīa mea dn̄m
Ecce homo ſtat: cātat deo aliquādo
ꝯplixꝰ. Et ſepe labia mouent̄ ad can
tū. cogitatio āt neſcio ꝑ que ꝺſideria
volat Stabat ergo mens mea q̄dam
modo ad laudē dei ⁊ aīa mea ꝑ diuer
ſas cupiditates vel curas negocioꝝ
huc atȝ illuc ⁊ eiꝰ inquietudinē mole
ſtiarū quaſi conuerſa alloquitur Lau
da aīa mea dominū Quid ē ꝙ de alijs
rebus ſatagis? Quid te occupas cu/
ra rerū tꝑaliū atȝ mortaliū! Sta me/
cum: lauda dominū: et quaſi ipa aīa
ꝑ̄grauata et non valens ita conſiſtere
vt dignum eſt reſpōdet menti Lauda
bo dominū in vita mea. Caſſ. i. in il
la eternitate que verius vita dr̄. que
nulla curarū preſſura cōterit̄ De iſta
vero vita preſenti ſubdit̄ pſallā deo
meo. nō ſolū voce ſȝ etiā oꝑe q̄diu
fuero. ſupple in hac vita Deinde hor
tat̄ pſ. ꝙ confidentia in hominibꝰ eſt
fugiēda dicens Nolite confidere in
principibꝰ. Nic. Nō in īꝑatore: nō
in prefectis: nō in iudicibus ſeculi. q̄
hodie fuit. cras non eſt. hodie illū ꝓ/
cedit exercitꝰ: ⁊ ſero ī ſepulcro iacet.
Aug. Poſt tantā magnitudinē ta/
lis ſequitur calamitas Dicit̄ hoī ī af/
flictione aliqua conſtituto Eſt quidā
homo magnꝰ per quē poſſis liberari
arridet: gaudet: erigit̄ ꝙ ſi dicat̄: libe
ret te deus: quaſi ad fabulā deſperas
Ve talibus cogitatiōibus quia lōge
ſt a deo Vere miſera et magna mors

ē in eis Appropinqua. incipe deſide/
rare: incipe querere et agnoſcere euȝ
a quo factus es Nō ei deſeret opus
ſuū ſi ab oꝑe ſuo non deſerat̄ Cōuer
te ergo te ad illū cui dicis Lauda aīa
mea dominū. ⁊ noli confidere in prin
cipibus in filijs hominū. q̄ ſūt mor
tales: qui celeri morti ſuccumbunt i
quibus nō ē ſalus. ꝙ ſeipos nō poſ
ſunt ſaluare Nic. quod conſequēter
declarat: dicens Exibit ſpūs eiꝰ. id
eſt: aīa cuiuſlibȝ hoīs egredict̄ a cor
pore etiā malis gratibus ſuis ⁊ re/
uertet̄. ſ. corpꝰ in terrā ſuā. vn̄ ha
buit originē ſ'm illā dn̄i ſnīaȝ Gen̄. iij.
Reuerteris in terrā de qua ſumptꝰ
es. ꝙ puluis es ⁊ in puluerē reuerte/
ris in illa die. ſ. ſeparationis a cor/
pore peribunt omnes cogitationes
eoꝝ. ꝙ non potuerūt exequi quod ꝓ
poſuerāt Caſſ. Sicut diuitez in euā
gelio legis increpatum. Stulte hac
nocte auferetur anima tua a te. Que
autem preparaſti, cuius erunt? Nic.
Per hec dicta non ē intelligendū ꝙ
hō nullo mō debeat confidere de ho
mie: ſed nō confidat in hoīe principa
liter. et ex diffidentia diuini adiutoꝝ
de quo hȝ principaliter confidere: et
ex ſequenti de homine inquantum ē
inſtrumētum vel coadiutor ipius dei
Vn̄ ꝯñr oñt ꝙ de deo principaliter
ē cōfidēdū Beatus cuius deꝰ iacob
adiutor eius. magis noīatur hic deꝰ
iacob q̄ȝ alterius patriarche: ꝙ h̄ loq̄
tur ꝓpheta de confidentia in deo: qui
dixit iacob vt haberet confidētiā ī eo
Gen. xlvi. Noli timere deſcendere
in egyptum. ego aſcendā tecū illuc: ⁊
adducā te inde reuertētem Caſſ. Il
lis ei adiutor ē qui ī ipo donante vir
tutū gradus bonis intentionibꝰ eni/
tunt̄. Sequit̄ ſpes eiꝰ ī domio deo
ipius. Nic. tāȝ ī ſuo ꝓtectore ⁊ ſalua
tore. cuiꝰ ratio ꝯñr reddit̄ ⁊ ꝓmo ex

dĩna ptãte cũ dĩ. qui fecĩ celũ ⁊ terrã:
mare ⁊ oĩa que in eis ſũt. ⁊ ſic pt vbi
qꝫ ſaluare. ꝙ eius ptãs attigit vbiqꝫ.
Secũdo ꝙ ſperare debꝫ in deo. ꝓbat
ex dĩna veritate q̃ adimplet ꝓmiſſa.
Jõ ſbdĩt Qui cuſtodit veritatẽ ĩ ſe
culũ. ꝙ ip̃a eſt veritas. Tertio ꝓbat
idẽ ex dei eq̃tate cũ dĩc̃ fac̃ iudiciũ
videlꝫ iniuriã patiẽtib⁹ eos vĩdicãdo
Quarto ꝓbat ex dei pietate. dĩ. dat
eſcã eſurientib⁹. ſupplẽs nutrimẽti de
fectũ. Caſ. Sicqꝫ mẽoriã abũdãtie ſu
auitatĩ. tue eructabũt. Vñ adhuc ſb/
dĩt Dñs ſoluit cõpeditos. a vicijs
pctõꝝ qb⁹ mẽs nr̃a q̃i a q̃buſdã funib⁹
illigat̃. nã ſic̃ ligat diabol⁹ q̃ pctã ↄne
ctit: ita ſoluit chr̃s qui pctã dimittit.
dñs illũiat cecos. Mẽs vitioſi ceci ſũt
ꝙ pctõꝝ ignorãtie obſcuritatib⁹ im/
plicant̃. Sed iſtos illũinat ſol⁹ chr̃s:
dans eis ſapiam ⁊ cognitiõem. qui il
lũinat oẽm hoĩez veniẽtẽ in hũc mũ
dũ. Petrus cãtor. Dñs erigit. p
humilitatẽ eliſos. p ſupbiã. Dñs di
ligit iuſtos. p grẽ ĩfuſionẽ ⁊ ↄuerſati
onẽ. Dñs cuſtodit aduenas. q̃ fu/
turã pr̃iam ĩquirũt. pupillũ. Hie.
.i. infantẽ mr̃e carẽtẽ. ⁊ viduã .i. or
batã. ſuſcipiet. ĩ ſua cura ſpãli. Au.
Neo putet dici pupillũ ꝓpt̃ heredita
tẽ aut viduã ꝓpter qd̃ neſcio negociũ
ſuũ. equidẽ ⁊ iſtis deus opitulat̃: ⁊ in
oĩbus officijs genẽris hũani bonũ op⁹
facit q̃ pupillũ ↄſolat̃: q̃ viduã nõ de
ſerit. Sꝫ ſcḋm quedã modũ oẽs orpha
ni ſum⁹ abſente pr̃e nr̃o nõ mortuo.
Nos ꝟo q̃ꝫ diu ſum⁹ in corpe h̃: ⁊ p/
egrinatiõis locũ ĩcolim⁹. abſens ẽ pr̃
nr̃ ad quẽ clamam⁹. Pr̃ no. q̃ es ĩ ce/
lis. Per pupillũ ꝗ̃ ⁊ viduã voluit in
telligi frẽs d̃ſtitutos oĩ ope ⁊ auxilio
Deſtituta anima ĩ ſeculo. ipſa ſperat
ſibi adiutoriũ dei Habes aurũ p̃ſũpſi
ſti ĩñ: iã nõ es pupillus aut vidua. A/
micũ habes. ſi de illo p̃ſũpſeris ⁊ deũ
dimiſeris: nõ es deſtitutus: nõ te ſuſ/
cipiet dñs. Habes hec oĩa. ſi inde nõ
ſupbis: pupillus dei es ⁊ vidua. Ta
les aduenas: pupillos: ⁊ viduas ſuſci
piet deus. Sequitur ⁊ vias peccato
rum diſpdet. Que eſt via pctõrum?
irridere iſta q̃ dixim⁹. Amatores ſecu
li dicũt. Quis pupillus: q̃ vidua: q̃d
regnũ celoꝝ eſt: q̃ ſũt pene inferoꝝ.
fabule ſũt chr̃ianoꝝ iſte. Mãducem⁹
⁊ bibam⁹: cras moriemur. Vide ne ta
lib⁹ adq̃eſcas. Corrũpũt ei mores bo/
nos colloq̃a p̃ua. Sꝫ forte h̃ dictur⁹
es. Quare ꝗ̃ felices ſũt! ecce nec deũ
colũt: ⁊ oĩa mala q̃tidie cõmittũt: abũ
dant reb⁹ hui⁹ ſeculi: quib⁹ ego egẽs
laboro. Noli zelare pctõres. quid acci
piũt vides. q̃d illis ſeruet̃ nõ vides.
Et bñ inquit video qd̃ tu nõ vides.
Crede dño deo tuo q̃ ait. Lata ⁊ ſpa
cioſa via eſt in delicijs ⁊ diuitijs ſecu/
li q̃ ducit ad interitũ. ⁊ multi ſũt qui
ingrediunt̃ p eã. cui⁹ finis eſt p̃cipitiũ
⁊ ꝓfunditas quedã barathri: qui ocu
lo fidei videlꝫ hãc viã pctõrũ diſpdet.
dñs a regno ſuo. Caſſ. Quod vnicui
qꝫ impioꝝ in illa extrema iudicatiõe
futuꝝ eſt. ſic iſtis ex decẽ ſentẽtijs p̃/
conialib⁹ ãñdictis oñſum eſt ꝙ ĩ dño
ſpes fideliũ eſſe debeat abũdant̃. Hi.
Et ꝙ ptãs dei eſt et̃na Jõ ſbdĩt Re/
gnabit dñs in ſecula. .i. ĩ eternũ. De⁹
tuus. o tu. ſyon. Hie. Freq̃nter di
xim⁹ ſyon ecciam ĩterp̃tari. aut aĩa cõ
tẽplantẽ deũ. In quibus aũt dñs re/
gnabit ↄñter oñt: dicẽs. in generatio
ne. p̃ſẽti. ⁊ generatiõez. futurã. Caſſ.
Modo eĩ ĩ mẽbris ſuis pleniſſime re/
gnare nõ d̃r chr̃s. ꝙ corda coꝝ inani
bus cogitatiõibus int̃duꝫ occupãtur
Sed cũ hoc mõrle corpus ĩduerit in
mõrlitatẽ: ⁊ noxias iſtas cogitatiões
cũ mũdi iſtius amiſſiõe reliquerit, tũc
pfecte in ſcĩs regnaturus eſt chr̃s: qñ
ſicut ſcriptũ ẽ: erit deus oĩa in oĩbus

Cõtemplatiõis bñficio ꝓpheta circa
finē ſeculi qͥ cõſtitut⁹: vbi iã mũdi co
gnoſcit poti⁹ dãnãda pũerſitas: vni
uerſitatē docuit laudib⁹ dñi occupari
ne caduca deſideria q̄reret q̄ ꝓxie fi/
niēda cõſtaret. In mũdi ei fine ſum⁹
qñ ipm nõ longo interuallo ſuſcepta
morte deſerimus. Traſeant a nobis
cupiditates caduce. ⁊ illecebre ſecu/
lares abcedãt. illud potius cõſidēm⁹
qd̕ eternũ eſſe cognoſcim⁹ Hie. Si/
m⁹ reges: imperem⁹ corpori nr̄o: ⁊ ſbij
ciam⁹ illd̕ ſpũi nr̄o. ⁊ coꝛ nr̄ȝ ſit ĩ ma/
nu dñi nr̄i Jeſu chr̄i q̄ ē bñdict⁹ ꝛc.

Laudate domi.

Titul⁹ Alleluia. Caſſ. Ver
ba tituli ſui ſbſeq̄ns textus exponit.
Lege initiũ Pſal. ⁊ titulũ expoſuiſti.
Alleluia ſiquidē ſignat: laudate dñȝ
Hortat̄ aũt prophā populũ deuotũ
laudare dominũ: dicens.

Laudate dñȝ qm̄ bon⁹ eſt pſal.
Nic. ipm. ſ. deuote cãtantibus
ſeu dicētibus. qꝛ ſic pſallēdo: mentes
coꝝ eleuant̄ in deũ. Caſſ. a q̄ pmiũ
ſpatur vēire eternũ: qñ ipa erit retri
butio. q̄ nũc ē exercitatio. Aug. Ipe
pſalm⁹ laus dei eſt. bon⁹ eſt pſalm⁹. h̄
eſt: bonũ eſt laudare dñȝ ligua tua. ad
horã laudet vita tua. Sp laudet qui
pſallit. ñ ſola voce pſallit: ſȝ aſſumpto
etiã q̄dã organo qd̕ vocat̄ pſalteriuȝ
accedētib⁹ mãib⁹ cõcordat voci. Vis
ḡ pſallere? nõ ſolũ vox tua ſonet lau
des dei: ſȝ opa tua cõcordēt cũ voce
tua. Itaqȝ ad auriũ exhortationē can
ta voce. corde nõ ſileas: vita: ne tace/
as. nõ cogites in negocio fraudē. pſal
lis deo cũ mãducas ⁊ bibis: pſalle nõ
ĩtermiſcēdo ſonoꝝ ſuauitates ad au/
res aptas: ſȝ modeſte ⁊ frugaliter ⁊ tē
perant̄ mãducãdo ⁊ bibēdo. qꝛ h̄ dic̄
Apo⁹. Siue mãducatis ſiue bibitl. ſi
ue aliud qd̕ facitis: oĩa in gloꝛiam dei
facite Si ergo qd̕ manducas ad refe/
ctionē coꝛpis ſumis: gr̄as agēs ei qui
tibi moꝛtli ⁊ fragili ꝓbuit ſupplemēto
rũ ſolatia. cibus tuus ⁊ pot⁹ tuus lau
dat deũ. Si vero modũ debitũ in mo
deratiõe voꝛacitatis excedas. ⁊ vino/
lēta ĩgurgites: q̄ntaſlibet laudes dei
lingua tua ſonet: vita tua blaſphemat.
poſt cibũ et potũ requieſcē vt dormi
as. nec ĩ lecto aliq̄d turpit̄ agas. nec ex
cedas vltra cõceſſam licētiã. In lege
dei ſit caſtus cũ ꝯiuge thoꝛus. ⁊ ſi eſt
cura ꝓpagandi liberos: nõ ſit effrena
ta luxuries libidinũ. defer in lecto tuo
cõiugi tuo hõrē: qꝛ mēbra chr̄i eſtl. ãbo.
ãbo ab illo cõditi. ãbo ſãguie chr̄i
repati. Hec agens: laudas deũ. Nec
oĩno ſilebit laudatio tua. cũ dormis ſi
te excitet a quiete mala conſcia tua.
⁊ ĩnocētia ſomni tui laudat deũ. Lau
das cũ agis negociũ: laudas cũ cibũ ⁊
potũ capis: laudas cũ in lecto reqeſcis.
laudas cũ doꝛmis. ꝑficiet̄ ĩ nobis lau
datio dei cũ ad illã ciuitatē ꝑueneri/
m⁹. qñ effecti fuerim⁹ eq̄les ãgel' dei.
quando nos nulla coꝛpalis ncitas ex
aliq̄ pte ſollicitat: nõ fames. ñ ſitis in
terpellat. nõ eſt⁹ fatigat. nõ frigus ob
ſtrigit. nõ febꝛis deijcit: nõ moꝛs finit
illã. ad ꝑfectiſſimã laudē exerceamus
nos laudatiõe iſta in operibus bonis
Ni. Qualis aũt debeat eſſe pſalmo/
dia clarius exponit cũ ſbdit. dicens L
deo nr̄o ſit iocũda decoraqȝ laudatio
.i. ꝓcedēs ex mētl. ⁊ coꝛpoꝛl. iocũdi
tate: ⁊ ex decoꝛe ⁊ puritate ꝯſcie. qꝛ nõ
eſt ſpecioſa. i. iocũda laus ĩ oꝛe pccõ/
ris Ecci. xv°. Caſſ. Tũc ē ei dño io
cunda laudatio: quãdo actus nr̄i a ſã
ctoꝝ verboꝝ qualitate nõ diſcrepãt.
ſȝ in vnã ſocietatē vox ⁊ vita cõcoꝛ/
dant. Dñ dic eni diſcoꝛdãtia dñm nõ
amare: quē ꝯſtat diſpſa colligere. ſicut
ꝯñter declarat dicens. Ni. Edificãs
hieruſaleȝ dñs. i. ecclãm ſuam edifi

cādo diſpſiões iſrael. i. populi chri
ani oculo fide deū videntis. cōgrega
bit. in eccia militāte ꝑ fidē. ꝛ in eccia
triūphante ꝑ aptā viſionē. Et qd a/
git vt cōgreget eccie ſequit̃ Qui ſa/
nat ꝯtritos corde. ſue paſſionis ꝟtu
te. Cōtritos corde dic̃ illos: qui offe
rūt deo ſacrificiū ſpūs cōtribulati. ꝛ
alligat ꝯtritiones eoꝝ. in vita pñti ꝟ
tute ſacramētoꝝ q̄ ſūt aīe medicine.
Au. Et in futuro pfecte ſanabit. cū
hoc mōꝛle corpus. induerit incorru/
ptionē. quādo nihil erit qd̓ ſuggerat
ex carne cui ꝯſentiam⁹. Etei mō frēs
mei q̄nte illicite delectatiōes aīm tan
gūt: q̄uis eis nō ꝯſentiam⁹ ꝛ tñ ſi nō
ꝯſentis delectari talibus: nō dū eſt pfe
cta ſanitas. Quid igit̃ ago inq̄es? mō
ꝯdelector in lege dei ſm interiorē ho
mīem: video aūt aliā legē in mēbris
meis repugnantē legi mentis mee: ꝛ
captiuū me ducentē in legē pc̄ti. No
li erubeſcere: ꝯtere cor: cōfitē. ꝛ dic ſe
q̄ntia. Infelix ego hō: quis me libēa
bit de corpe mortis hui⁹? vt rñdeatur
tibi Gr̄a dei ꝑ Jeſū chr̄m dñz nr̄m.
Qui numerat multitudinē ſtellaꝝ.
Ni. Hoc ad lr̄am planū eſt ꝙ fecit
eas in recto numero. ꝛ oībus eis no
mīa vocās. Noīa enī imponūtur a
ꝓprietatibus rerū. Ipe enī cognoſcit
vſq ad mīmā oēs ꝓprietates ꝛ ꝟtu
tes ſtellaꝝ. Caſſ. quas aſtrologi vo
cāt nōibus alienis. vt veneris mercu
rij: ꝛ his ſilia: q̄s redarguit cū dicitur
iux̃ trāſlationē rōnaꝫ: ꝛ oēs noīe ſuo
vocat. Hie. Sꝫ q̄ cōſeq̄ntia iux̃ lit
terā. alligat cōtritiones coꝝ. q̄ nume/
rat multitudinē ſtellaꝝ? vnde ſpūalit̃
intelligendū eſt illos qui añ cōtriti fu
erāt ꝛ poſtea ſanati vertit in ſtellas.
Glo. De quib⁹ dic̃ aplus. In medio
natiōis p̄ue ꝛ ꝑuerſe appareatis tāq̄
luīaria in mūdo: ꝟbū vite hñtes Do
min⁹ ergo alligat cōtritiōes fideliū.

Nic. qui nūmerat. i. diſtribuit mł
titudinē ſtellaꝝ. i. electoꝝ: q̄ꝝ cert⁹ ē
numerus apud ipm: ſic̄ ſcriptū ē. No
uit dñs qui ſunt ei⁹. ꝛ oībus eis no/
mīa vocat. i. p̄mia ſm merita parat
oībus. Hu. quoꝝ nōia ſcripta ſunt
in libro vite. i. q̄ ſūt ī dei p̄deſtinatio/
ne. ſequit̃ Magn⁹ dñs ꝛ magna ꝟt⁹
eius: ꝛ ſapīe eius nō ē numer⁹. Caſ
Cui⁹ nec facta numerari: nec laus et
ſapīa eius valet apphēdi. Suſcipi
ens māſuetos dñs. ad ſuā videlꝫ gra
tiā. Māſueti ſunt illi q̄s ſuperius di/
xit tribulatiōe cōtritos. ꝛ in afflictio/
ne patiētes. Nic. humilians aūt pec
catores. videlꝫ ſupbos. vſq ad trāꝫ
. i. vſq ad infernū: qui a doctorib⁹ dr̄
eē inf̃ trā. Caſſ. Māſueti ſuſcipiunt̃
in celū: ſupbi dirigunt̃ in terrā vt ꝑ/
mixtiōe vicaria. vnde ſathanas eleua
tus cecidit. fidelis hō ſbleuatus: aſcen
dat. Au. Precinite dño in cōfeſſiōe.
Hic incipe. te p̄us accuſa. ꝛ te accuſa/
to deū lauda. Poſt cōfeſſiōem debet
ſequi bona opatio. Unde recte ſbiun
git psallite deo ī nr̄o cithara. Caſ.
Cithara enī ſignat virtutes morales
ꝯſona opatiōe ꝯcinētes. q̄ tūc verā ci
tharā reddūt: qñ ſe federata ſocietate
ꝯiūgūt. Nā ſicut integra lyra nō pōt
dici cui aliqua chorda ſbtrahit̃. ſic nec
vir ſcūs eſtimat̃ cui virtus vlla minu
itur. Aug. Cōfitemī ḡ ꝛ opamī opa
mīe. pſallite deo noſtro. Cui deo nr̄o?
Caſſ. Qui opit celum nubibus. Cq̄/
uis hec ꝛ q̄ ſequunt̃ ad lr̄am bñ itelli
gi videātur: tñ melius allegorice di/
cta ſentiemus Petr⁹ cātor. Pſalli/
te ergo illi. Qui opit celū. i. ſacram
ſcripturā nubibus. i. obſcuritatib⁹
figuraꝝ. Sacra ſcriptura partiꝫ ē fa/
cilis vt paſcat. partiq̄ eſt difficilis ꝛ
obſcura vt exercet. Au. Ad hoc ob/
ſcura voluit eſſe dicta ꝓphetaꝝ: vt ha
berent poſtea ſui dei qd̓ interp̄tando

influerēt ſup aures ⁊ corda hoīꝫ Pe
trus cātor. ⁊ parat .ſ.deus ꝑ illas
nubes terre .i.minoribus ſitiētibus
pluuiā doctrine. Et nō ſolū minori/
bus parat doctrine pluuiā:ſꝫ etiā ma/
gnis. Vñ ſbdit: Qui pducit in mōti/
bus fenū ⁊ herbā ſuitutī hoīꝫ. Hie.
Si ad lrām hoc dr: vtiqꝫ fenū in ma/
gnis cōuallibus naſcitur ꝙꝫ in mōto/
ſis Au. Mōtes ꝗ in hoc loco vocat
excelſos ſeculi.aliqua dignitate predi
tos. Gre. xxx.moraliū. In mōtibus
quippe fenū ⁊ herba ſuitutī hoim ꝓ/
ducit.cuꝫ ſblimes hui⁹ ſeculi ad fidei
cognitionem vocati ſcīs ꝑdicatorib⁹
in hui⁹ vite itinere ſpūaliter ſibi ſui/
entib⁹ tranſitoria alimēta largiuntur
Qui dat iumētis eſcā ipoꝝ. Iumē
ta eſcā accipiūt:dū ſacre ſcpture pa/
bulo mētes dū brute ſatiāt Sipli
cibus ꝗ dat doctrinā ſm capacitateꝫ
ipoꝝ. ⁊ pullis coruoꝝ .i.filijs gēti/
liū dat eſcā ſacre ſcpture. Hie. Nos
pulli coruoꝝ ſum⁹.ꝙ de coruis.i. gen
tilibus pctō idolatrie nigris venim⁹
Et addit inuocantibus eū .i. deſide
rātibus poſt ꝯuerſionē dei verbo ſa/
tiari. Ni. Ad lrām dic̄ Iſid.ꝙ cor/
ui nō miſtrāt cibū pullis ſuis donec
vidēt eos nigreſcere plumis.ꝙ tunc
recognoſcūt eos tanqꝫ ſuos. Sed añ
ꝙꝫ habēt plumas nigras. nutriuntur
rore celi.⁊ ſic dicuntur a deo nutriri.
Per hoc aūt ꝙ dic̄:inuocātib⁹ eū:nō
eſt intelligendū ꝙ iſta inuocatio fit ꝑ
aliquā recognitiōem in pullis exñteꝫ
Sed ꝙ vnaqueqꝫ res ꝑ appetitū na/
turalē tendit ad ſuā ꝑfectiōeꝫ. Sic ꝗ
dicūtur inuocaꝛ deū a quo recipit oīs
ꝑfectio ⁊ oē bonū Caſſ. Poſtqꝫ dō
ꝓpheta narrauit illa que fecit dñs:cō
ſequēter oñdit q̄ pñt ei diſplicē: di/
cens Non in fortitudīe eq̄ volūtateꝫ
hēbit Equus ad ſupbiā plerūqꝫ po
nit indicādam. Vñ alius ps̄.dic̄ Fal

lax equus ad ſalutē. Naꝫ ⁊ ipm aīal
ceruice ꝑſumēs.frenis ſemꝑ incūbēs.
ad curſus rapidos ſpumoſa cōtrecta
tiōe feſtinat. Huic ſupb⁹ hō cōparatur
qui deo nō ē placabil.ꝙ mãſuetos e/
legit ⁊ deuotos Aug. Ergo nō ſe ex
tollant hoīes in ſuis dignitatib⁹: ñ ſe
ſblimes putēt hōībus.caueantqꝫ ne
in ſupbia ꝑcipitent Vide ei quid di
ctū eſt in alio ps̄. Hi in curribus ⁊ hi
in equis Et quid accidit eis? Ipi ob
ligati ſūt ⁊ ceciderūt nec in tibijs vi
ri bñplacitū erit ei. Flo..i.in cōpo
ſito hitu hoīs preſumptuoſi. Nā i ti/
bijs nōtur inceſſus cōpoſit⁹ Vel nō
placet deo vir ꝑſumēs in virib⁹ ſuis
Hie. qꝛ bellātē deſtruit,rogantē ele
uat:hūiles exaltat:⁊ ſupbos deijcit
Nic. Oñſis illis q̄ deo diſplicēt.con
ſeq̄nter oſtēdit q̄ placēt ei:di. Bene
placitū eſt dño ſup timētes eū .ſ. tio
re filiali.ꝙ hi nō cōfidūt in ꝟtute ſua:
ſꝫ potius in dina. ⁊ in eis q̄ ſperant
ſup mia eius ꝙ nō ꝑſumūt de ſua iu/
ſticia:ſꝫ de dei mia. Caſſ. Et hūc qꝫ
ps̄.ad finē ſeculi ꝑtinere dubiū nō eſt.
qñ diſpſiones iſraelis in vnū popu/
lū cōgregant.vt fiat ⁊ vnus rex ⁊ v/
nus paſtor. O btm̄ tēpus qñ lapides
illi viui ꝑcioſiores oībus margaritis
in celeſtē fabricā ⁊ eternā btitudineꝫ
colligūtur.tūc vnicuiqꝫ ſcōꝝ erit dul
ciſſimus labor ſuus.qb⁹ pariet luctus
cōſolationē:ꝑſecutio eternā requiem.
⁊ paupertas pia dabit regna celeſtia. et
quicquid grauit hic ꝑtulerūt.ibi ſe ta
lia ſuſtinuiſſe gaudebūt: dona domie
hic patientiā maloꝝ.vt illic facias no
bis gaudiū eſſe ꝑpetuū.q̄ cū pr̄e ⁊ ſpū
ſcō viuis.⁊ regnas i ſe.ſculoꝝ: Amē.

Lauda hieruſa.

Titulus Alleluia. Caſ. Ad
cōſuetū quidē alleluia reuertimur. ſꝫ
hoc nullatenus repetere faſtidimus.

Huius verbi tãtus honoꝛ ẽ.vt cũ ſit
hebrea ligua recõditũ: nullo tñ ↄſtat
alio ſmone trãſlatũ Hoc grecus:hoc
latinꝰ:hoc caldeus:hoc ſyrus:h̄ per/
ſa:hoc arabs . hoc tenet natio cũcta
terraꝝ. Et q̃cquid eſt diuitati deditũ
dignitatẽ huiꝰ nõis pia deuotiõe ve/
nerat̄. Hoc ḡ pura mẽte cãtemꝰ.totl.
q̄ꝫ in eo viribus occupemur.vt ſicut
coꝛporeis auribꝰ dulciſſimꝰ ſonꝰ red/
dit̄.ita ⁊ coꝛdis ſinceritate ꝓferatur
Glo. In captiuitate ḡ huiꝰ ſeculi ꝓ
pheta adhuc ↄſtitutꝰ. ciuitatẽ illã ce/
leſtẽ alloquit̄ ipam exhoꝛtãdo vt i ci
uibus ſuis dñm debeat iugi exultati/
one laudare dicens.

Lauda hierlm. o hieruſalẽ celeſtis iã ſecura lauda dñm. hoc
ſolũ eſt negociũ tuũ lauda deũ tuum
ſyon. Eadẽ ẽ hieruſalẽ ⁊ ſyon Syon
ſpeculatio. Hieruſalẽ viſio pacis in/
terp̄tat̄ Hie. Vbicũq̄ꝫ viſio pac̄ eſt
vbicũq̄ꝫ cõtemplatio dei eſt:ibi laus
dei celebrat̄ Caſ. Iſta viſio pac̄ erit
cõtẽplatio dñi ſaluatoꝛis quã nemo
merebit̄ alter.niſi qui ab vniuerſa mẽ
tis ꝑturbatiõe liberat̄. Et vere debes
eũ laudare Quoniã ↄfoꝛtauit. .i. cõ
firmauit ſeras poꝛtaꝝ tuaꝝ. Nũ enĩ
ſeras ↄfirmatas dicit poꝛtaꝝ. clauſas
ianuas btẽ ciuitatis oñt. Sera enĩ a
ſero.quod eſt tarde:dicta eſt.quo tp̄e
hoſtiũ domꝰ claudit̄.vt poſtea intran
di licẽtia denegeť. qd̄ illo tp̄e accidet.
qñ ſpõſus itrauerit.ſicut in euãgelio
de virgĩbus dicit. Et que parate erãt
intrauerũt cũ eo ad nuptias.⁊ clauſa
eſt ianua. Clauſa.ſ.nõ ad cuſtodie pe
nã:ſꝫ in btĩtudinẽ ſempit̃nã.q2 nec in
quiſq̄ꝫ vlterius ſcũs exibit. nec aliq̃s
poſtea nouus intrabit. O btĩtudo ſe
cura iuſtoꝛuꝫ.q̃ tali lege ꝓbat̄ ſuſcipi
vt nũq̄ꝫ poſſit amitti. Sequit̄ bñdi/
xit filijs tuis in te. bñdictiõe eterne
gloꝛie Ideo enĩ dixit: in te. q2 nunq̄ꝫ
ab illa hieruſalẽ exire poterũt.in qua
eterno munere ↄſecrant̄ Qui poſuit
fines ſuos pacẽ. Ciuitas illa magna
⁊ ineſtimabilis.mira laudis breuitate
ſcripta eſt.que c̃tna pace ꝑfruit̄. cuiꝰ
fines pacis munere terminant̄. vñ col/
ligit̄.q2 quicq̃d ꝑter ipam eſſe cõtige/
rit:gehẽna eſt. Et ſic btã hieruſalem
pacẽ poſſidet. ſic infelix babylonia .ſ.
mũdana felicitas doloꝝ pugnã ꝓcul
dubio ſuſtinebit. Sed quẽadmodum
pax iſta ꝓueniat: ↄñter expõit dicẽs
Lex adipe frumẽti ſatiat te. Adipem
quippe frumẽti:dic̃ ipam viſionẽ dei/
tatis.ex qua iuſtoꝝ ſenſus reficit̄.dū
fideles chr̄i dñi ↄtemplatiõe ſatiant̄.
Ipe eſt verus panis q̃ de celo deſcẽ/
dit Nã ſi nos hic coꝛpoꝛis ſui partici
patiõe reficit:quẽadmod̄ ibi ſatiabit
quos toto lũie ſue deitat̄. impleuẽit?
Reuera ſecura pax ⁊ inuiolata trãq̃lli
tas.qñ indigẽtia nobiſcũ vlla nõ liti
gat.nec aliquẽ laſſitudo defatigat. nõ
frigus ↄtriſtat.nõ eſuries grauat.⁊c̃ q̃
hic nr̃e imbecillitati ſꝑ bellũ infligũt
Ibi aũt coꝛpoꝛis aĩeq̄ꝫ talis eſt ſocie
tas.vt nulla ĩtra ſe aduerſitate diſcoꝛ
dent:ſꝫ ibi vtraq̄ꝫ volũtate cõſentiãt
Ni. Qui emittit eloquiũ ſuũ terre
.i.verbũ euãgelicũ qd̄ ꝑcepit publi/
cari ꝑ oꝛbẽ terraꝝ per ap̄los alioſq̄ꝫ
chr̄i diſcipulos ad h̄ miſſos.ſic̄. Mar.
vlti.di Euntes inq̄t in mũdũ vniuer
ſuꝫ:ꝑdicate euãgeliũ oĩ creature Ve/
locit̄ currit ſmo eius. q2 euãgeliũ in
breui tp̄e fuit publicatũ vbiq̄ꝫ in tota
terra habitabili viuẽte adhuc Petꝰ
apoſtolo.ſicut dictũ ẽ in pſalmo xviij
Cõſeq̃nter oñt quid ſmo dei opatur
dicẽs Qui dat niuẽ ſicut lanã Hec
ad lr̃am clara ſũt. Caſſ. Loquit̄ aũt
hic parabolice. Homo enĩ efficit̄ nix
.i.cõgelatus ⁊ induratus in malũ.qñ
a dño recedit peccãdo.ſꝫ tũc dñs dat
.i.facit niuẽ ſicut lanã.qñ frigidiſſima

pcc̄tis corda mortaliū ad laneā molli-cie. i. habilitatē ſatiſfactiōis adduxerit. Nebulā ſicut cinerē ſpargit. Dū tene-broſus cumul⁹ pctōꝝ: p nebulā ſigna-tus: cōfeſſiōis gr̄a diſſipat̄ i hūilitate pn̄ie que p cinerē ſignificatur Vñ in alio pſ dr̄. Panē meū ſic̄ cinerē mā-ducabā. Sequit̄ Mittit cryſtallū ſuā ſic̄ buccellas an̄ facie frigoris. Cry-ſtallus eſt glacies longo tp̄e īdurata. cui pctōres obſtinati merito cōparan-tur. q̄ algore pfidie ꝯſtricti p dies ſin-gulos cōgeleſcūt. Hos quoqꝫ dn̄s ve-lut buccellas. i. tanq̄ fruſta panis mit-tit q̄n cōuerſos fac̄ ſua magnalia p̄di-care. vt alios paſcāt pane verbi diui. Hug. Ante faciē frigoris ei⁹ quis ſu-ſtinebit. i. penā ꝓ infidelitate: q̄ fri-g⁹ dr̄ q̄s poterit ſuſtinē. q̄ſi dicat. Nēo Hie. gehēna ex igne ē. ꝛ tn̄ ipa frigi-da ē. dn̄s nobis p̄ſtet ne q̄n frig⁹ īfide-litatis ingrediat̄ corda nr̄a Caſſ. Et nō ꝙ dic̄ frigoris ei⁹. n̄ ꝙ a deo h̄ fri-g⁹ vēiat: ſ; ꝙ fieri forte pmittat q̄le ē illud Indurauit deus cor pharaōis Emittet verbū ſuū. i. p̄dicationē ſuā ꝛ liquefaciet ea videl; niuē ne-bulā ꝛ cryſtallū. i. corda īdurata Hie. da mihi pctōrē frigidū in pccis mor-tuū. q̄ dn̄s n̄ reſpicit. ſi ad ſmonē dei cōpūctus fuerit. ꝛ ceperit agē pn̄iā ꝛ duriſſimū cor illius emollitū fuerit. eo tp̄e cōplet̄: emittet verbū ſuū ꝛ lique-faciet ea Sequit̄ Flabit ſpūs ei⁹ ꝛ flu-ent aque. Frig⁹ pfidie nō expellit̄ a cordib⁹ pctōꝝ niſi gr̄a ſpūſſci Hu. q̄ expulſo fluent aque doctrinaꝝ. qđ in Paulo ꝛ Auguſtino ac alijs mult̄. cōpletū eſt Qui ānūciat verbū ſuū iacob. i. ꝓplo ſuo chr̄iano luctāti cōt̄ tētatiōes vicioꝝ Iuſticias ꝛ iudicia ſua iſrael. i. eidem populo Au. vide-l; quō patiunt̄ iuſti ꝛ iiuſti ꝛ oēs pro merito ſuo. ꝛ ꝙ ipi iuſti in gr̄a dei ꝛ n̄ in meritis ſuis liberant̄ Hu. Non

fecit taliter omni natiōi. ſic̄ populo chriſtiano ꝛ iudicia ſua nō māfeſta-uit eis. Petr⁹ cātor. Hoc p̄mo po-tuerūt dic̄ iudei ad quos chr̄s nūcia-tus eſt. quib⁹ lex data eſt: q̄ iuſticias ꝛ iudicia dei cōtinebat. Sz ꝙ reſpuerūt verbū ei⁹: dictū ē eis. Auferet̄ a vob̄ regnū dei. ꝛ dabit̄ gēti faciēti fruct⁹ eius Et idō hoc mō pn̄t dicere chriſti-ani. Nō fecit talit̄ oī natiōi ꝛc. Hie. Nos itaqꝫ orem⁹ dn̄m vt nr̄am cor-dis duritiā molleſcat ꝛ nr̄a pctā pur-gent̄: vt efficiant̄ q̄ſi nix. vt ꝛ frigus diaboli: qđcūqꝫ eſt in cordib⁹ nr̄is. ex-pellat̄ Col. Ex ſmone Fulgētij đ oī-bus ſcis Quaten⁹ in dei dilectiōe fer-uētes. tali cōuerſatiōe pn̄tē valeam⁹ ducere vitā. q̄ dei adiutorio ad illā ce-leſtē valeam⁹ ꝑuenire hieruſalē. in q̄ nō eſt paupertatis met⁹. nō egritudinis imbecillitas. null⁹ defectus. inſidie de-monū nulle. nulla rebellio carnis ad ſpūm. terror gehēne ꝓcul. neqꝫ mors erit corpis aut aīe: ſ; immortalitas. mu-nere vita iocūda. trāquilla ſūt oīa ꝛ q̄-eta. iugis ſplendor: nō ille qui nūc eſt. ſed tāto clarior q̄nto felicior. q̄ ciui-tas illa vt legit̄ nō egebit lumīe ſolis Sed deus ops illumīabit eā. ꝛ lucer-na eius eſt agnus dn̄s nr̄ Qui eſt bn̄-dictus in ſecula ſeculoꝝ Amen.

Laudate domi.

Titulus Alleluia. Qđ ē lau-date deū Aug⁹ Meditatio pn̄t. vi-te noſtre in laude dei eſſe debet. q: ex-ultatio ſempiterne future vite noſtre laus dei erit. Et nemo pōt idone⁹ ſi-eri future vite. q̄ ad illā mō ſe nō exer-cuerit. Nō mali oēs cantare pn̄t no-biſcū alleluia: ſi aūt in malicia ſua pſe-ueraueri̇t. cāticū vite nr̄e future dic̄ potuerūt labijs. ipam vero vitā que tūc erit in veritate: que nō ſignat̄: ob-tinere nō pn̄t, q: noluerunt meditari

anteq̄ʒ veniret.⁊ tenere qđ venturuʒ
erat Nūc ergo frēs exhortamur vos
vt laudetiſ.deū Cantet vox.cātet vi
ta.cātent facta. Nūc deſinis deū lau/
dare.qñ a iuſticia.⁊ ab eo qđ illi placʒ
declinas. Et ſi eſt adhuc gemitus:tri
bulatio:tētatio:ſperet trāſitura oīa.
⁊ illū venturū diē q̄ ſine defectu lau/
dabimus: Nō enī qd dic̄ aplus! Quā
diu ſum⁹ ī corpore:ꝑegrinamur a dño.
nō dū ſumus in patria. Cōtendūt ad/
huc quotidie nobiſcū tētationes.cō/
tendūt q̄tidie delectatiōes ⁊ nō ſenti
m⁹.tñ moleſtiā patimur:reſiſtēdo de/
lectatiōibus. Nō ceſſat ⁊ nō moritur
hoſtis niſi in reſurrectiōe mortuoruʒ
Etſi corpus nr̄m adhuc in hac ſecu/
li babylonia tenet:cor nr̄ʒ ad hieruſa
lē ꝑmittatur. Laudet ꝰ tota creatura
dñm.q꞉ hoc ibi facturi ſum⁹ quod hic
meditamur Caſſ. Cōſiderans itaq̄ʒ
ꝓpħa in celeſtibus ⁊ terreſtrib⁹ rebus
oīa opa dñi cōtineri:ꝑmo celeſtia hor
tatur ad laudes dei dicens.

Laudate dñʒ đ celis: laudate eū
in excelſis. Hie. .i.vos q̄ eſtis
in celis:q̄ eſtiſ. ī excelſis ordinib⁹ cōſti
tuti laudate dñm Vñ adhuc ſbditur
Laudate eū oēs angeli eius. Ni.q̄
ſūt in tribus hierarchijs ⁊ noue ordi
nibus. Laudate eū oēs virtutes ei⁹.
Ad laudē dei īuitať ſpecialiť ordo v̄/
tutū.q꞉ ꝑ angelos illius ordinis fiunt
effectus mirabiles:in ādmiratione di/
ne ptātis hoīes inducentes.⁊ ꝑ cōſe/
quēs ad eius laudē.deīde hortať na/
tura celeſtis corporea ad laudē dei.et
ꝑmo celū ſidereū cū ſubdiť Laudate
eū ſol ⁊ luna:laudate eū oēs ſtelle et
lumē. Licet eī corpora celeſtia ſint
inaīata vt dic̄: Damaſ.tñ dicūtur deū
laudare inquātū ex ſua pulchritudīe
⁊ virtute.ducūt hoīes in cognitiōeʒ
⁊ laudē ipius dei Hie. Aut dicunť
laudare deū.q꞉ a ſuo officio ⁊ ſuitio
nō recedūt. Seruitiū ipſorū laus dei
eſt:grandē honorē habes aīa hūana.
ſol ⁊ luna:ſtelle ꝓpť te curſt:ꝓ te ſer
uiūt.dicat aliqs. Quid ē lumē ſine ſo
le.ſine ſtellis:ſine luna! Dicē poſſum⁹
hoc eſſe ꝙ īter diē ⁊ noctē: abſq̄ʒ ſole
lucet. licet multi putent ipm ſplēdo
rē ſolis. Conſeq̄nter īuitat celū em/
pyreū ad laudē dei dicens Laudate
eū celi celorū. Dicit eī celū empyreū
celū celoꝝ.q꞉ eſt ſuꝑ alios celos. Os
aūt hic poniť celū in plurali. hoc eſt.
ꝓpter diuerſas māſiones electoꝝ ibi
exiſtentes.ſm qđ dicit ſaluator Io.
xiiij. In domo p̄ris mei māſiōes mul
te ſūt. Cōſeq̄nť īuitat celū cryſtallinū
qđ dr̄ aqueū.ꝓpter ſimilitudinē in dia
phaneitate.ſic empyreū dr̄ a pyr qđ
eſt ignis.ꝓpter ſimilitudinē in clarita
te vnde dic̄. Et aque oēs que ſuꝑ ce/
los ſunt laudent nomē dñi. eo mō q̄
dictū eſt Caſſ. Nimia enī laus eſt ꝙ
tenuitas celoꝝ firma ꝯſiſtit.⁊ aquas q̄
grauiores ſūt ſuſtinet. Aque v̄o q̄ ſu
per celos ſūt vt arbitror. iſtas q̄ deplu
unt eē:nō dubiū eſt.teſtāte geneſi. Ca
taracte celi apte ſunt.⁊ facta eſt pluuia
ſuꝑ terrā.xl.diebus ⁊ xl.noctib⁹. Se
quiť rō huius laudis que ꝯſiſtit ī bn̄/
ficio creatiōis vñ dr̄ Quia ipe dixit
⁊ facta ſūt. ſic Io.i.dr̄ Oia ꝑ verbū
dei facta ſunt. ipe mandauit ⁊ creata
ſunt. deus iubet.deus fac̄.q̄ ⁊ Sta/
tuit ea. videlicʒ oīa iſta celeſtia. in ſe
culū ⁊ in ſeculū ſeculi. Sed cū legiť
de futuro ſeculo Erit celū nouū ⁊ ter
ra noua Quō de iſto ſeculo dr̄ Sta/
tuit eū in ſeculū? Sed oīa a deo ſtatu
ta eſſe nō dubiū eſt Nā ⁊ hō ipe q̄ʒ/
uis moriať:diuinitati ſtatut⁹ ē cū reſur
git. Sic ⁊ cetera ⁊ celū deo ꝑmanēt
cū inouātur.quib⁹ ꝑceptū .i.ꝯditio
nē poſuit ⁊ nō ꝑteribit. Hie. Pre
ceptū ſoli poſuit vt luceret ꝑ diē.⁊ ec
ce ꝑ tantos annos ꝑceptū eius nūq̄ʒ

p̄terinit. Lune p̄ceptū̄ poſuit vt per
triginta dies creſcat ⁊ decreſcat. Nū
quid curſus ſuus aliq̄n mutat̄? Mari
p̄ceptū̄ poſuit vt litora ſua nō egredi
atur. venit oceanus tumēs fluctibus
⁊ ipe redit. ⁊ preceptū̄ dei obſeruat.
Grandis hōis honor. ⁊ grandis infe
licitas. ſol tibi currit. elemēta tibi ſer
uiūt: ⁊ tu ignoras creatorē tuū. totus
mūdus deo ſeruit. ⁊ p̄ceptū̄ eius me/
minit. ⁊ hō ſolus nō meminit. Jō di/
cimus in orōne dn̄ica. Fiat volūtas
tua ſicut ī celo ⁊ ī terra. ſicut ī celo ā/
geli tibi ſeruiūt. ⁊ creatura in terra ti
bi ſeruit: ita ⁊ ſeruiat tibi homo. O in
felix humanum genus. deſcendit ad
te deus. q̄m̄ tu ad celū nō vis aſcen/
dē. Nō tibi ſufficit ꝙ ip̄ꝫ n̄ ſuſcipis. ſ3
crucifigis. blaſphemas: flagellas. nec
inde penitētiā agis. Au. Quid tibi
promiſit deus o homo mortalis? q̄a
victur⁹ es ī eternū. Nō credis? Cre/
de. plus eſt qđ iam fecit q̄ꝫ qđ p̄miſit.
Quid fecit? mortuus eſt. pro te. acce/
pit ex te vn̄ moreret̄: op̄pbria. flagella
colaphos: cōtumelias. ſputa in faciē.
ſpineā coronā. ſuſpēſionē ī ligno. cru
cē: mortē accepit in regiōe tua. Et de
dit exhortatōnē: doctrinā: remiſſionē
p̄ctōꝝ/attulit nobis hec de illa regi/
one bona. ⁊ in regione nr̄a p̄tulit ma
la. Quid p̄miſit? vt viuas cū illo. Jn
credibilius eſt ꝙ mortuus eſt etern⁹.
q̄ꝫ vt in eternū viuat mortalis. Et iā
qđ incredibilius eſt tenem⁹. Promi/
ſit ergo nobis vt ibi futuri ſimus vn̄
venit dicens. Pr̄ volo vt vbi ego ſū
⁊ ipi ſint mecū. Tanta p̄ceſſit dilectio.
q2 vbi nos eramus fuit nobiſcū. ⁊ v/
bi ipe eſt erimus cū illo. Nic. Conſe
q̄nter hortat̄ ad laudē dei natura irra
tionalis. cū dr̄ Laudate dn̄m đ ter/
ra. Et in hoc tangit̄ infimū elemētū
Et deinde elemētū aque cū dr̄ Dra/
cones ⁊ oēs abyſſi. dicunt̄ hic abyſ/
ſi loca p̄funda oceani. vbi h̄itant ce/

te grandia. que dicūtur hic dracones
Unde Gene. p̄mo vbi nos hēmus
Creauit deus cete grandia. in hebreo
hētur: Creauit de⁹ dracōes magnos
Caſſ. Uel hic draco eſt aīal ſquamo
ſuꝫ in modū ſerpētis. cuius magnitu
do corporea nimis producta eſt. Qui
draco naturali feruore ſuccēſus. in re/
mediū tēperamēti ſui in aquoſis ſpe/
lūcis h̄itat: qui nō humo repit. ſed cū
moueri ei placuērit volat. narrat̄. huic
ruptus elephas cibus eſt. Qui draco
virtute mirabili. nexibus ſuis ita in
gentiū beluarū mēbra cōſtringit. vt e/
ius ſpūm vitalē velut muſcis eripiat
Au. Magna ſūt hec aīantia. ⁊ maio
ra nō ſūt ſup terrā. vn̄ vos p̄ſiderātes
dracones. attēdite artificē draconū .i.
creatorē eoꝝ. Et cū mirami dracōes
⁊ dicit. magn⁹ de⁹ q̄ hec fec. dracōes
laudāt deū de vocibus vr̄is. Ni. Cō
ſeq̄nt̄ tāgit̄ elemētū ignis ⁊ aeris cū
dr̄ Ignis. ignitū ad ſuperi⁹ elemētū
Grādo nix glacies ſpūs p̄cellaꝝ .i.
vēti faciētes p̄cellas. Jſta ei generā
tur in aere. q̄ faciūt verbū ei⁹. q2 faci
unt illud ad qđ ordinātur ex dīna īſti
tutiōe. Aug. Sed dicis. Quare aliq̄n
fulgura p̄cutiūt mōtē. ⁊ nō p̄cutiūt la
tronē? q2 forte adhuc latrōis cōuerſi/
onē querit. Et iō p̄cutit̄ mōs ꝙ nō ti
met. vt mutet̄ hō q̄ timet aliq̄n. et tu
cū das diſciplinā terrā feris vt infans
expaueſcat. Sed dicis mihi. Ecce de
us cedit innocētiorē. ⁊ dimittit ſcelēa
torē. Noli mirari. vnicuiq3 pio mors
bona eſt. vn̄ āt ſcis illi ſceleātori ſi ſe
mutare noluerit q̄d penaꝝ in occulto
ſeruet̄? Nōne mallēt flumen incen/
dij potius īroire quib⁹ dicet̄ Jte ī i/
gnē eternū. Quid ei malū eſt mori/
naufragio. ⁊ bonū eſt mori febre? Si
ue inde: ſiue īde moriat̄: quere q̄lis ſit
q̄ morit̄. Deuorauerūt beſtie corpora
martyrū ⁊ nō timuerūt ne perierent
corp̄a ipoꝝ. vndiq3 ei reducet deus

corpa ſcõꝝ ſuoꝝ. cui capilli nr̄i nume
rati ſūt. Et q̄n voluit tres pueros ab
igne liberauit. Nūquid nō machabeos
i igne deſeruit? Abſit. illos apte libera
uit. ⁊ illos occulte coronauit. Nouit
ergo deus q̄d agat. tu time. ⁊ bon⁹ e/
ſto. vndecū̄qꝫ voluerit vt exeas. hinc
paratū te inueniat. Inq̄linus. i. pegri/
nus es. nō poſſeſſor dom⁹. Quid dic.
dn̄s tuus? Quādo voluero cū dixero
migra hīc: parat⁹ eſto: eris poſſeſſor in
celo Quicq̄d ḡ hic accidit cōtra volū
tatē nr̄am. noueritis nō accidē niſi de
volūtate dei: de ꝓuidētia ipius: ḋ or
dine ipius. de nutu ipius: de legibus
ipius. Et nō intelligim⁹ q̄d. q̄re fiat.
Dem⁹ hoc prudētie ipius. q̄ꝛ nō fit ſi
ne cā: ⁊ nō blaſphemabim⁹. cū ei cepe
rim⁹ de opibus dei diſputare q̄re hoc.
quare illud. ⁊ nō debuit ſic facē. male
fecit hoc. vbi eſt laus dei? ꝑdidiſti alle
luia. Oīa ſic cōſidera quomō placeas
deo. ⁊ laudes artificē q̄ oīa nouit Er
go queadmodū Ignis. grādo nix. gla
cies. ſpūs tempeſtatis. q̄ faciūt verbū
eius Sic oīa que videnẗ vanis hoī/
bus in reꝝ natura temē fieri. nō faciūt
niſi verbū ei⁹. q̄ꝛ nō fiūt niſi iuſſu ei⁹.
Ni. Cōſeq̄nter pſalmiſta reuertitur
ad elemētū terre q̄ntū ad illud q̄ ſuꝑ
eminet ⁊ eleuatur in aere dicēs Mon
tes ⁊ oēs colles Dicūtur aūt colles
mōtes miores Ligna fructifera ⁊ oēs
cedri Arbores ei adherēt terre. ⁊ nō
cū ipa cōputanẗ. vn̄ ⁊ tertia die ꝓdu
cte ſūt arbores Gen̄. i. Sequiẗ Be/
ſtie ⁊ vniuerſa pecora. ſerpētes q̄n/
tū ad repētia que nō mouētur pedib⁹
⁊ volucres pēnate Oīa iſta inuitāt
ad laudē dei. ⁊ ipm laudāt inq̄ntū in i/
pſis relucet dīna bonitas. ⁊ ſūt mate
ria laudis dīne intelligētibus creatu
ris Conſeq̄nter inuitaẗ ad laudez dei
creatura hūana cū dr̄ Reges terre
tanq̄ꝫ maiores ⁊ oēs populi regi/
bus ſbiecti Pncipes q̄ dn̄anẗ ſub re/
gibus ⁊ oēs iudices terre q̄ ſūt in/
ſtituti a regibus ⁊ pncipibus ad deẗ
minādū cās Iuuenes ⁊ virgines ſe
nes cū iunioribus . i. oēs etas ⁊ ſex⁹
laudēt nomē dn̄i. q̄a exaltatū eſt no
mē ei⁹ ſolius . Caſſ. Exaltatū ē no
mē eius ſolius. i. vltra oēs creaturas
dū (ſicut dic̄ aplus) illi oē genu flecti
tur celeſtiū. terreſtriū. ⁊ infernoꝝ Ni.
Confeſſio eius ſuꝑ celum ⁊ terram
. i. laus ei fiat ab habitātibus in celo
⁊ in terra. Aug. oīa illi cōfitenẗ: oīm
pulcritudo quodāmō vox eoꝝ ē At/
tende celū: pulcrū ē. attēde terrā: pul
cra eſt Ipſe fecit. ipe regit. ipius nu/
tu gubernatur: Cū vides hec ⁊ gau/
des. attolleris in artificē ⁊ inuiſibilia
eius ꝑ ea que facta ſūt intellecta ꝯtue
ris Cōfeſſio eius in celo ⁊ in terra. i.
cōfitēris ei de reb⁹ ẗrenis ⁊ de reb⁹ ce
leſtibus Et q̄ꝛ ipe fecit oīa: ⁊ melius
illo nō eſt aliud. q̄cquid fecit intra illū
eſt. ⁊ quicquid in his tibi placet min⁹
eſt q̄ꝫ ipe Nō ḡ tibi placeat quod fecit.
vt recedas ab eo qui fecit Sequiẗ ⁊
exaltauit . i. exaltabit cornu . i. ptā
tem populi ſui q̄ꝛ hic humiliata eſt
ꝓpter afflictiōes ⁊ dolores quos pati
tur hic idē populus fidelis. ibi aūt ex
altabitur. vbi oīs gloria māifeſta p̄ſtaẗ
Primo. q̄ꝛ dexterā habere merenẗ.
ſcdo. q̄ cū dn̄o iudicabūt. tertio. quia
in eternā pacē gaudiū q̄ trāſibūt. vt
merito exaltati dicātur. qui vſq̄ꝫ ad i/
pſius dn̄i ꝯtemplatiōem mirabili ei⁹
pietate ꝑueniūt. Et tūc erit Hymn⁹
oībus ſcīs eius q̄ꝛ ſcī laudabunt eū
ꝓ oīb⁹ bn̄ficijs ſuis. Hymn⁹ eſt ſcōꝝ
cātus in laude dn̄i cōſtitutus. cui aīa
corpuſq̄ꝫ ꝑfecta purificatiōe cōſentit
Addicit Filijs iſrael vt oſtendat q̄
b⁹ ſcīs hymn⁹ ille p̄ſteẗ. ſ. filijs iſrł. q̄ ꝑ
fidē vidēt deū. Et mādatoꝝ obedien
tia chr̄o dn̄o appiq̄re mereẗ. vn̄ ſbdit

populo appinquãti ſibi. Illi enim
lõge ab illo ſũt: qui ei⁹ iuſſa nõ faciũt
Au. De quib⁹ dñs p Iſa. dicit Po/
pulus hic labijs me hõrat. cor aũt eo/
rũ lõge eſt a me. Nrm aũt cor pximũ
eſt deo. qr credim⁹: qr ſperam⁹: qr dili
gim⁹: qr chriſto adiũcti ſum⁹. ⁊ mẽbra
ipi⁹ facti ſum⁹. Et ad nos illa vox p/
tinet. Ecce ego vobiſcũ ſũ vſqꝫ ad cõ
ſũmationẽ ſeculi Caſſ. Cõtueamur
pſalmũ iſtũ q̃ decore: q̃ ṽtute pfulge/
at. Referunt eni ſupne voces que ad
huc nequeũt pre iſta ĩfirmitate corpo/
ralitatis audiri. dicũt celeſtes creatu/
re laudẽ deo. dicũt ⁊ ẽrene ſbſtãtie. ⁊
melodie cãtus agit. vt dñs creatura
rũ ſuaꝝ pſona exultatiõe laudet. In i/
pſis quippe pmordijs opĩabilẽ illã a/
ſtronomiã ſciaꝫ ita diffiniẽdã eẽ puta
uerũt Aſtronomia eſt diſcip lĩa q̃ cur
ſus celeſtiũ ſiderũ ⁊ figuras cõtẽpla/
tur oẽs. ⁊ hitudines ſtellaꝝ circa ſe ⁊
circa terrã ĩdagabili rõe pcurrit. Cu/
ius opatiões ſolarẽ vel ſolẽnẽ ãnũ di
cũt q̃drifaria tẽporũ diuiſiõe cõpleri.
hinc imbres fieri. hinc phibẽt ẽrenã p
creari. hinc frigora venire. hinc aeris
aũt eſſe tẽperiẽ. Et quicq̃d terris ne
ceſſariũ pbat iuſſione dñi eaꝝ miſte/
rio poſſe cõpleri. Quã ſciam veteres
nri nõ refugiendã eſſe dixerũt q̃diu
eſſe cognoſcit diſciplia ⁊ mot⁹ aſtroꝝ
naturali ſolẽnitate pquirit. At vbi ſe
in aſtrologie partẽ labilis error infu
derit. ⁊ vitas mortaliũ decurſu ſtella
rũ putauerit colligẽdas. tũc abominã
di. tũc potius ceci ſũt. cum ſe eſtimẽt
preuidere que creator vtiliter nobis
decreuit abſcõdere. Planetas etiã cõ
tra polũ dicũt currẽ p certiſſimos me
atus. Fabricã q̃qꝫ celi⁹ que ſp mobili
tate rotabili ſe ſuſtinet: hr̃e quãdã ar
monie delectationẽ q̃ ſuauis ⁊ iugis
eſt. Sed nos obſequia naturaliũ reꝝ
ad auctoris referamus imperiũ: quia
creaturas ipa eadẽ potẽtia ſibi parẽ
iubet qua fecit exiſtẽ Hie. Qui nos
cũ ſcis oĩbus dignet tradẽ in regnũ
deo patri ⁊ cõformes efficere clarita
ti corporis ſui. vt iã ei ñ locali ⁊ trãſi/
torio cãtu. ſed ppetuo immobili cele/
ſtis ſtatiõis iugi modulatiõe canam⁹
ipi domino noſtro Ieſu chr̃o qui eſt
bñdict⁹ in ſecula ſeculoꝝ Amen.

Cantate domi.

Alleluia pro titlo ponit Caſ
Poſt oẽs creaturas quas ĩ pcedẽti
ps⁹ monuit laudare deũ eo q ab ipo
create ſũt. Hic ſpeciali⁹ iſrael. i. popu
lũ chriſtianũ videntẽ deũ per fidẽ in/
uitat ad nouũ canticũ dicens

Cantate dño cãticũ nouũ. Au.
Quiſquis ẽrena diligit. vet⁹ cã/
ticũ cãtat. Qui vult cãtare cãticũ no
uũ: diligat eterna q̃ nũq̃ veteraſcent
Hu. Vos igit fideles q̃ renouati e/
ſtis p aquã regeneratiõis ⁊ induiſti.
chr̃m. cãtate ei cãticũ nouũ de myſte/
rio vr̃e redẽptionis. de doctrina eius.
⁊ de pmiſſione eẽnitatis Caſ. Laus
eius in eccia ſcõꝝ. i. in eccia militan
te ſiue triũphante. q̃m vtraq; ſine du/
bitatiõe ſcõꝝ ẽ Letetur Hu. In ſpe
licet multa patiat Iſrael. i. populus
chriſtianus vidẽs deũ per fidẽ Au.
Viſio q̃ mõ eſt per fidẽ. eſt viſio que
futura erit per ſpeciẽ. Si credim⁹: vi/
demus. ſi amamus: videmus. Quid
videm⁹? deũ. Ubi eſt ipe deus? Inter
roga Iohãnẽ. Deus charitas ẽ. Bñ
dicamus nomẽ ei⁹ ſcm̃: ⁊ gaudemus
in deũ ſi gaudem⁹ in charitate. Quiſ/
quis habet charitatẽ. vt quid illũ mit
timus longe vt videat deũ: cõſciẽtiã
ſuam attendat. ⁊ ibi videt deum. Si
charitas nõ habitat ibi: deus non ha
bitat ibi. ſi charitas ibi habitat: deus
ibi habitat Vult illum videre forte ĩ
celo ſedentem. habeat charitatem et

in eo h̄itat ſicut in celo. Ergo ſim⁹ iſ/
rael: ⁊ letemur in eo q̄ fecit eū. Ni.
.i. in chriſto vēturo ad iudiciū: q̄ po/
tētia ſue deitatis fec̄ mūdū. ⁊ filie ſy/
on .i. eccie. exultēt in rege ſuo. Ex
gloſa Auguſt. .i. in chr̄o qui eſt rex ⁊
ſacerdos. Nā vt rex pugnauit ꝑ no/
bis in cruce diabolū vincēs. ⁊ vt ſa/
cerdos ꝑ nobis ſe obtulit: nihil inue
niēs in hoīe qd̄ offerret. Laudēt no
mē eius in choro .i. in ꝯcordia morū.
vel in ſocietate fideliū cōcordi chari
tate. i tympano ⁊ pſalterio pſallant
ei. Au. In tympano coriū extēdit̄.
i pſalterio chorde extēdunt̄: i vtroq̄
organo caro crucifigit̄. Hug. In tym
pano ḡ: hoc eſt. ī mortificatiōe carnis.
⁊ pſalterio .i. in ſpūali operatiōe pſallāt
chr̄o. Ni. Ad lr̄am eni ecclia vtit̄
nō ſolū ſono vocū: ſed etiā inſtrumē
toꝝ ad laudandū deū: vt cāpanis ⁊ or
ganis in pluribus locis. Cōſeqn̄t ſb̄s
dit rōnē laudādi deū: dicēs. Quia bn̄
placitū eſt dn̄o in populo ſuo. Licet
ei oēs boni ⁊ mali ſint ſui generalit̄:
tn̄ iuſti dicūtur popul⁹ ſuus ſpāliter.
q̄ ſunt a deo electi ad regnādū cū eo
in ciuitate celeſti. Caſſ. Nā qn̄ illū fe
cerit ꝑfecta ſuauitate gaudētē ⁊ ange
lis parē. Tūc eni erit ei bn̄placitū in
populo ſuo: qn̄ erit (ſicut aplus dic̄)
deus oīa i oīb⁹. Sequit̄. ⁊ exaltauit
māſuetos in ſalutē .i. in vitā eternā.
Nic. Loquit̄ hic de futuro ad mod̄
preteriti: ꝓpter certitudinē ꝓphie. Et
dicūtur hic māſueti potiſſime illi qui
dulcit̄ ſuſtinēt oppreſſiones tyrānorū
amore dei. qui in iudicio futuro erūt
exaltati. Vn̄ ſb̄dit̄. Exultabūt ſci in
glīa. q2 poſt iudiciū ſci erūt glorioſi i
aīa ⁊ corpe. ⁊ ſic augmētata gloria au
gmētabit̄ eoꝝ exaltatio ⁊ leticia. Et
q2 tūc totalit̄ quietabit̄ aīe appetitus
Jdō ſb̄dit̄. Letabūtur in cubilib⁹ ſuis.
Cubile eſt locus quietis. Et dr̄ in plu

rali cubilib⁹. ꝑ diuerſis glorie gradi/
bus ſeu māſioīb⁹. q2 licet ſit eadē btī/
tudo oīm obiectiue in illa et̄na vita: n̄
tn̄ formalit̄. q2 licȝ oēs ſci videbūt deū ⁊
eo fruant̄. tn̄ ipm̄ vn⁹ videt clari⁹ al
tero. ⁊ dulcius fruit̄ ipo. Et q2 tūc in
corporib⁹ glorioſis erit laus vocalis.
ſcḋm q̄ dicūt aliq̄ doctores ⁊ ꝓbabilit̄
Jdō ſb̄dit̄. Exultatiōes dei i gutture
eoꝝ. quia laus vocalis icipit a gutturē
⁊ arterijs. Hu. ⁊ gladij ācipites .i.
ex vtrāq̄ ꝑte ſcidētes: videlȝ ſnīa iudi
cij ad iudicādū cū dn̄o bonos ⁊ ma/
los. i māibus eoꝝ .i. in ꝑtāte eis da
ta a chr̄o. qui dicit Math. xix: Sede/
bitis ⁊ vos iudicātes duodecī trib⁹ iſ
rael. Ad faciēdā vīdictā ī natiōib⁹ icre
patiōes i ꝑplis. Ni. Per h̄ itelligit̄
ꝯſtātia ſcōꝝ. ⁊ potētia eoꝝ i extremo
iudicio ꝯtra eos q̄ iniuſte oppſſerūt eos
in hoc mūdo: ſcḋm q̄ dr̄. Sap. v. Tūc
ſtabūt iuſti ī magna ꝯſtātia aduerſus
eos q̄ ſe anguſtiauerūt: ⁊ q̄ abſtulerūt
labores eoꝝ. Videbūt eos impij ⁊
turbabūt̄ tiore horribili: ⁊ mirabunt̄
in ſb̄itatiōe īſperate ſalutis: gemētes
p̄ āguſtia ſpūs. Dicēt ei int̄ ſe pn̄iaȝ
agētes. Hi ſūt quos aliqn̄ habuim⁹ in
deriſū: ⁊ i ſimilitudīeȝ im ꝓperij. Nos
inſēſati vitā illoꝝ eſtiabam⁹ inſaniā:
⁊ finē illoꝝ ſine hōre. Ecce quō cōpu
tati ſūt int̄ ſcōs dei. Hu. Ecce q̄nta
gloria ſcōꝝ erit: qn̄ q̄ erāt paupes hic
⁊ deriſi ab impijs. poterūt vīdicare in
ſupbos. Petrus cātor vn̄ dic̄. Hiero
nymus. Tūc plato cū diſcipulis ſuis
palpitabit. Ariſtoteles cū ſuis argumē
tis ꝑibit. Jupit̄ cū ſuis cōcubinis ar/
debit. ſȝ nos videbim⁹ regē in throno
ſuo coronatū: quē hic ipi deſpectui ha/
buerūt. ꝓpt̄ qd̄ ꝯtrudēt̄ i īfernū. vn̄ ſb̄
dit̄. Hu. hēbūt. ſupple gladios .i. ſnīaȝ
iudicij extremi. Ad alligandos re/
ges eorum in compedibus ⁊ nobiles
eorum in manicis ferreis. quia tunc

tyrãni ligabũtur ꝯpedibus īferni: de
quib⁹ nõ erit liberũ exire:iuxͣ illð Ma
th.xxv. Ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹.ꝓij
cite eũ in tenebras exteriores.ibi erit
fletus ⁊ ſtridor dentiũ. Sequitᷣ Et
faciãt in eis iudiciũ ꝯſcriptũ. Hie. h
eſt vt ſic eos iudicēt quõ in ſcpturis
ſcis digeſtũ eſt Caſ. Quis poſſit eſti
mare tale miraculũ? Quis tantã glã
mēte poſſit cõplecti: vt ſupbi ⁊ iniqui
potentes hui⁹ ſeculi illos iudices hē
bũt:ꝗs tanꝗ̃ vilia pecora cruciãdos
eē putauerīt? Et ne forſitã ſolos apo
ſtolos iudicaturos putares: qb⁹ hoc
dñs in euãgelio ꝓmiſit:adiecit Glĩa
hec eſt oĩbus ſcis ei⁹. Oēs ei cũ chriſto
iudicãt.q̄ ei⁹ regulis nõ repugnãt:q̄/
niã quicqd illi placitũ fuerit:h ipi pia
volũtate ꝯſentiũt. Sicqꝫ ꝯmēoratur
ptãs que ſcis eſt in illa iudicatiõe tri
buēda: vt virt⁹ dñi in eoꝝ glĩa poſſit
agnoſci. Col. Qui nobis pſtare di/
gnetᷣ vt ī hoc ſeculo factores legis ef
fecti:in tribulatiõib⁹ vite p̄ñtis ꝓba
ti: ⁊ fideles inuēti ſpũalibuſqꝫ bonis
ditati:mereamur glĩe ſcõꝝ adiũgi.per
chriſtũ dñm nr̃m:cui eſt honor ⁊ glo/
ria in ſecula ſeculoꝝ Amen.

Laudate domi.

Titulus Alleluia. Caſ. In
tentio pſ.eſt vt dñs de ꝯgregatiõe ſã
ctoꝝ laudetᷣ:q̄ eos imagini ſue reſtitu
ens.fragilitatē fecit deponere carnis.
⁊ iã cõformes glorie ſue ī illa btĩtudi
ne collocauit.vt bonoꝝ oĩm abũdan
tia cõpleantᷣ. Sicut eĩ iſte ignis mor/
tal' ad ſupiora feſtinãs comas rutilas
erigit in cacumē:ita pſal. iſte paulatĩ
creſcēs ad celeſtia faſtigia ꝟtutũ gra
dibus euolauit Breuis eſt ⁊ muſicis
organis plenus: vt ſpiritalib⁹ tha la/
mis redderetᷣ aptiſſim⁹. ⁊ in cetu ſup
ne hierl'm nuptiali dulcedie cãtaretur
Ammonetᷣ ãt in eo ciuitas dei.i.eccĩa
a mundi ãbitu cõgregata vt ore ⁊ ani
mo cantet deo dicens.

Laudate dñm in ſcis ei⁹. Hie.
Pro eo ꝙ eos poſt celebratum
iudiciũ extremũ i eĩnitatis gloria col
locauit. Laudate eũ in firmamēto ꝟtu
tis ei⁹. qꝛ ſcõs ꝟtute ſua ita firmauit
vt ãplius ñ moriantᷣ. Laudate eũ in
virtutib⁹ ei⁹. ꝑ eo ꝙ morte immõrli
tate potētialiᷣ cõſumēs.incõmutabi
lis vite his tribuerit gloriaꝫ: quã nec
ocul⁹ vidit:nec auris audiuit. nec in
cor hoĩs aſcēdit. Laudate eũ ꝭm mul
titudinē magnitudis ei⁹. qꝛ magnos
eos fecit ⁊ multos.⁊ multifario hõre
diſtinctas celeſtiũ corpoꝝ deputat eis
mãſiones: ſic dñs ait. Apð p̄rẽ meũ
mãſiões multe ſũt. Aug. Laudate
eũ in ſono tube. ꝓpter excellētiſſimã
laudis claritatē. Laudate eũ in pſalte
rio ⁊ cithara. Hie. eo ꝙ ſcis decalo
gũ legis implere pſtiterit: vel p⁹ mor
tificatã carnē q̄ cithara accipitᷣ ī ſe vi
uificauerit. Laudate eũ in tympano.
eo ꝙ mortificatũ corp⁹ ſignatũ ꝑ co/
riũ extentũ ſup lignũ ſit immõrlitati
donatũ. ⁊ choro. ꝑ eo ꝙ choris ãge
licis ſit ſociatũ. Laudate eũ ī chordis
⁊ organo. ꝑ eo ꝙ ciboꝝ abſtinētiam
retortis viſcerib⁹ ex qb⁹ fiũt chorde
inſtrumētoꝝ: victiſqꝫ carnalib⁹ cõcu
piſcētijs digni īuēti ſũt regno dei ad
cõcinēdas laudes dĩnas ꝑ organũ ſi/
gnatas. Laudate eũ in cymbalis bñ
ſonãtibus. Caſſ. Cymbala eĩ labia
nr̃a ſũt.q̄ tũc ſalutariter ſonãt: qñ in
laudes dñi deuotiſſime cõmouentur.
Aug. Et ne quis cymbala intelligēt
q̄ ſine aĩa ſonãt. Jõ puto additũ. in
cymbalis iubilatiõis. Jubilatõ nãqꝫ
.i. ineffabilis laus ñ niſi ab aĩa ꝓfici/
ſcitᷣ. Hie. Scðꝫ eĩ ꝙ dic̄ btũs Gre.
balbutiēdo ꝓut poſſum⁹ excelſa dei
reſonam⁹.ſ.per ſenſibilia nobis nota.
Jdeo exprimũtur hic multa inſtrumē

ta muſica.nō ꝙ habeant locū in cele/
ſti pr̄ia:ſꝫ ponitur ad deſignādū mul/
titudinē iocūditatis celeſtī. Caſ. Et
ꝙ ſciſſimus ꝓpheta vniuerſa que di/
cta ſunt ſpūaliter volebat intelligi ap
tiſſimo fine librum concluſit dicens L
oīs ſpūs tam angelicus ꝗꝫ human⁹ L
laudet dn̄m. Hie. In hoc ergo re/
gno nō caro:nō ſanguis:n̄ corruptio.
ſꝫ hō iam ſpūalis totus effectus: deū
in ſpū(q̄ ſpūs eſt) laudare nō deſinit.
ſicut in alio pſ.dictū eſt: Beati q̄ ha/
bitant in domo tua dn̄e:in ſecula ſe/
culorū laudabūt te. Caſſ.

Explicitus eſt decorus ⁊ mirabi
lis ordo pſalmorū:numero qui/
dē myſtico termīat⁹: ſꝫ ſacris virtuti
bus īfinitus.qui ꝗuis a nobis ex to/
to ꝯphendi n̄ pōt:tn̄ vtilit̄ querit̄.ꝙ
ꝑſcrutatus ſꝑ copioſior īuenit̄. Quāta
ei adhuc hic noua dicē da ſūt? qntorū
fideliū īgenia vſqꝫ ad finē ſeculi curi
oſa ſedulitate laborabūt? Sed tn̄ iſta
veritas tūc pleniſſime dinoſcēda eſt.
qn̄ ipe dn̄s ꝯtemplatiōem ſuā p̄ſtare
dignabit̄.ꝑſpexim⁹ dn̄o lāgiēte ꝙ cē
tū qnq̄gita dieb⁹ ſupducto diluuio cri
mib⁹ ſuis t̄ra diluta ē. Sic et pſalmo
rū cētū qnq̄gita ſpirital̄ abyſſus: cor
da mōrliū pc̄tis inqnata.vſqꝫ ad indi
cij temp⁹ ꝑpetua emūdatiōe purificat.
⁊ ſic nobis ex ipo ſalutaē diluuiū qđ
nr̄m ſenſū delictis ſordidū reddit ab/
lutū. Quid enī in iſto celeſti armario
ſcpturaꝝ dīnaꝝ īuenīē nō poſſis? Ge/
neſim q̄ras h̄ queadmodū fuit mūd⁹
fabricat⁹:exponit̄. Prophetā dicas.
Quis de incarnatiōe dn̄i tāta locut⁹
eſt? Euāgeliū cupias paſſionē ⁊ reſur
rectionē chr̄i dn̄i:inumeris locis eui
dēter oſtendit. Et ne lōgius differam
quicquid in celo ⁊ in terra ⁊ in mari
vel apud inferos agit̄:ſi cautiſſime le
gas oīa ſuis locis cōpetent̄ agnoſcis
Teſtis eſt Athanaſij epi ſmo magni
ficus:q̄ v̄tutes pſalmoꝝ īīdagabili
veritate diſcutiēs:oīa illic eſſe ꝓbat
q̄cūqꝫ ſcē ſcpture ābitu ꝯtinent̄. No
uū ⁊ vetus teſtamētū tanta ꝓprietate
ꝯplectit̄.vt reuera ſpiritalē bibliothe
cā in hoc libro intelligas eſſe conſtru
ctā. Nā ſi paradiſus deſiderabilis hē
tur.ꝙ eū q̄tuor flumīa irrigare noſcū
tur.qnto beatior eſt aīa q̄ centū qnq̄/
ginta pſalmoꝝ fontibus irrigatur.

Oratio.

Tu dn̄e verus doctor ⁊ aduo
catu s:iudex ⁊ largitor: terri/
bilis ⁊ clemens:corripiens ⁊
cōſolator.qui cecis mētib⁹ donas aſ
pectū:qui facis infirmis poſſibile qđ
p̄cipis:qui ſic pius es vt aſſidue roga
ri velis.ſic munificus vt neminē de/
ſperaē patiaris.dona qđ te p̄ſtāte bo
ni q̄rimus.⁊ illa maxīe q̄ ex nr̄a infir
mitate neſcim⁹. Qđ ex tuo dixim⁹ ſuſ
cipe.qđ ex nobis ignorāter ꝓtulimus
parce.⁊ ꝑduc nos ad illā cōtemplati
onē vbi iā n̄ poſſum⁹ erraē.dona facē
que te inſpirāte loqui p̄ſūpſi.dona cō
pleri q̄ alios obſeruare ꝯmonui.vt q̄
p̄ſtitiſti piū ſmonē:ꝓbabilē q̄qꝫ cōfe
ras tuis famulis actiōez.libēa nos a/
mator hoīm ab illo ꝑiculo vt dic̄ A/
po⁹.dū alijs p̄dico ipe repb⁹ efficiar.
Quā infirmi ſum⁹:tu veracit̄ noſti.q̄li
hoſte fatigamur agnoſcis:fac nos illū
vincē.q̄ten⁹ eterne iocūditatis p̄mia
valeamus promereri. Collector

Recōmendatio.

Immēſa dīne largitatis (pſalmoꝝ
bonitas:cui⁹ ꝓuidētia ſcām ⁊ īmacu
latā plurimaꝝ dote grāꝝ ſuā ditauit
eccīam:int̄ quas illa celeſtī. refulgꝫ a/
potheca diuerſoꝝ medicamīb⁹ morbo
rū referta liber videlꝫ pſalmoꝝ:q̄ no
ui ac veteris teſtamēti ſacmēta ꝑcur
rēs a btitudīe inchoatus laudib⁹ ſcīs